

PUSTIMĚŘSKÝ ZPRAVODAJ

Prosinec 2013

- Z obsahu:** **Obecní knihovna v Pustiměři oceněna**
Otevřena naučná stezka Melickem
Hubertova jízda
Oddíl sportovního lezení úspěšně reprezentuje obec
Pan Jíra oslavil 100 let života
Příměstský tábor v Pustiměři
Mužům FK Pustiměř se na podzim nedařilo
Pověst o Konstantinovi a Metodějovi v Pustiměři

▲ Glazování v knihovně se Simonou Koutníčkovou, podzim 2013.

▲ Vázání vánočních stromečků s Věrkou Kučerovou v místní knihovně, podzim 2013.

OBSAH

II. POLOLETÍ V OBECNÍ KNIHOVNĚ V PUSTIMĚŘI	3
OCENĚNÍ OBECNÍ KNIHOVNY V PUSTIMĚŘI	4
ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA AKTUÁLNĚ	5
CO SE DĚJE V NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE	6
AKCE MC STONOŽKA	7
HONEBNÍ SPOLEČENSTVÍ PUSTIMĚŘ-DRYSICE.....	9
HODNOCENÍ ODDÍLU SPL PUSTIMĚŘ V SEZONĚ 2013	9
OTEVŘENA NAUČNÁ STEZKA MELICKEM.....	13
HUBERTOVA JÍZDA OPĚT V PUSTIMĚŘI.....	16
NA NÁVŠTĚVĚ V RODNÉ VESNICI	17
STO LET UBĚHLO JAKO VODA – VÝROČÍ JANA JÍRY.....	18
PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V PUSTIMĚŘI.....	21
"ÁČKO" PROŽÍVÁ NEJHORŠÍ FOTBALOVOU SEZÓNU V OP	22
28. ŘÍJEN ROKU 1918.....	26
CO PRAVIL STAŘEČEK PUSTA.....	28
SKAUTING.....	38
HOSTÉ, KTERÍ NÁM PŘINESLI PĚKNÉ CHVÍLE.....	40
VÍCE O PUSTIMĚŘI.....	41

Občasník OÚ Pustiměř, povoleno OkÚ Vyškov pod číslem OkÚ/04/95.

Redakce: Mgr. Vlastimil Smékal, e-mail: VlastecS@seznam.cz

Mgr. Anna Hrozová, e-mail: anna.hrozova@zahrady-cz.com

Tisk: Moraviatisk Vyškov spol. s.r.o., Pustiměř 180

Za obsah odpovídá Mgr. Miloš Nevřala. Neprochází jazykovou úpravou

II. POLOLETÍ V OBECNÍ KNIHOVNĚ V PUSTIMĚŘI

Činnost knihovny byla opět bohatá, viz tabulka níže. Děkuji všem spolupracovníkům, kteří mi pomohli připravovat akce v knihovně a vedli je: paní Věrce Kučerové, Aničce Galeové, Simoně Koutníčkové, Ing. Martinu Dokoupilovi, Yvoně Lacinové, Ing. Katce Herynkové, Mirce Jandlové, Jiřince Sedlákové, Dušanu Rosovi a panu Kozákovi, Mga. Janě Bařinkové, PhD., a Čtenářskému klubu Crhy a Strachoty. Knihovnice absolvovala knihovnický kurs. Byla dokončena inventarizace knih a přerovnány police tak, aby vznikl větší prostor pro veřejné internetové stanice. Za pomoc děkuji bratrům Pražienkovým a panu místostarostovi Milanu Hynštovi. Janě Láníkové děkuji za pomoc s knihami. Děkuji pracovnícům KKD ve Vyškově za odbornou podporu při práci s knihami.

Děkuji i sponzorům knihovny: ▲ Korálkové odpoledne, listopad 2013. paní Simoně Koutníčkové, Ing. Jitce Strouhalové, Ing. Michalu Navrátilovi, který nám poskytl novou vyšší verzi programu simulovaného létání, a Čtenářskému klubu Crhy a Strachoty. Věříme, že život v knihovně se bude rozvíjet i nadále a těšíme se na další spolupráci.

Přejeme všem spolupracovníkům a klientům Šťastné Vánoce a mnoho štěstí a zdraví v Novém roce.

Tabulka činnosti Obecní knihovny v Pustiměři v II. pololetí roku 2013:

21. 8. 2013	Připomínka 45. výročí vstupu armád pěti států na naše území.
21. 8. 2013	Vyrábění ozdobných motýlků drátkováním s paní Věrkou Kučerovou.
Od 19. 8.	Výstavka drátěných výrobků Aničky Galeové a Věrky Kučerové.
V září 2013	Draci v knihovně – práce žáků ZUŠ.
4. 10. 2013	Keramické odpoledne s paní Simonou Koutníčkovou.
Září 2013	Výstavka dětských prací v knihovně - studie stromů - mladší žáci.
7. 10. 2013	Noví duchové a postavičky na hradě, který je k vidění v naší knihovně – žáci ZUŠ.
11. 10. 2013	Vzpomínka na akademickou malíčku Petru Pospíšilovou s paní Jarmilou Sázavskou ze St. Alberta v Kanadě, pustiměřskou rodačkou.
16. 10. 2013	Výstavka zkamenělin a nerostů – Ing. Martin Dokoupil.
Říjen -	Knihovna je IN – celostátní soutěž.

prosinec	
24. 10. 2013	Ocenění knihovny v Moravské zemské knihovně v Brně.
25. 10. 2013	Glazování keramických výrobků s paní Simonou Koutníčkovou.
30. 10. 2013	Věnečky s paní Věrkou Kučerovou
31. 10. 2013	Uctění památky pustiměřských a pruských knihovníků, jež se zasloužili o činnost obou knihoven.
6. 11. 2013	Děti naší pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané, pobočka Pustiměř, malovaly haloweenské dýně.
8. 11. 2013	Žáci naší pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané vyráběli z keramické hlíny strašidylka na hrad a pro vesničku.
8. 11. 2013	Výstavka keramických dílek, která jsme si vyrobili 4. 10. 2013 v knihovně.
15. 11. 2013	Korálkové odpoledne s paní Ing. Katkou Herynkovou.
27. 11. 2013	Virtuální soutěž FIFA.
29. 11. 2013	S paní Mírkou Jandlovou jsme vyráběli indiánské lapače děsivých snů.
4. 12. 2013	S paní Jiřinkou Sedlákovou jsme vyráběli vánoční svíčky malováním na sklo.
11. 12. 2013	Loutkové divadlo pana Rosy.
13. 12. 2013	Šachový turnaj pod záštitou pana starosty.
18. 12. 2013	Vánoční koncert žáků ZUŠ Ivanovice, pobočky Pustiměř.
Průběžně si zde děti mohou kreslit, malovat nebo hrát hry. Do interiéru knihovny byl instalován nový historický koutek. Pro děti naší MŠ a ZŠ byl podle zpráv z vykopávek našich památek zpracován historický přehled Pustiměře. SVI - veřejná internetová stanice slouží k hledání informací dospělým obyvatelům i žákům k doplnění učiva a zpracovávání úkolů a rozvíjení počítačových dovedností. Děti si zde měří i své síly v různých virtuálních hrách.	

Během tohoto pololetí jsme navštívili i akce dalších pustiměřských organizací: den otevřených dveří v ZŠ, hasičskou drakiádu, rozsvěcovali jsme haloweenské dýně s žáky a učiteli ZŠ a MŠ v Pustiměři, uspali jsme zvířátka s MC Stonožka a MŠ a rozsvítili jsme i vánoční strom s MC Stonožka, MŠ a ZŠ a hasiči. Děti si všechny akce velice užily.

Mgr. Anna Hrozová, pustiměřská knihovnice

OCENĚNÍ OBECNÍ KNIHOVNY V PUSTIMĚŘI

V letošním roce 24. dubna byla za svou činnost oceněna naše knihovna na slavnostním setkání knihoven obcí Jihomoravského kraje v Moravské zemské knihovně. Harmonikové trio pod vedením své učitelky M. Laštovičkové nám během ceremoniálu, při němž jsme se seznamovali s prací jednotlivých pracovníků knihoven, zahrálo několik překrásných technicky náročných skladeb. Slavnost byla zakončena malým rautem. Součástí setkání byla prohlídka nového areálu Moravské zemské knihovny a seznámení se službami, které poskytuje svým klientům. Tyto služby může poskytovat i naší knihovně.

Ocenění

pro Obecní knihovnu Pustiměř
okres Vyškov

vedoucí knihovny Mgr. Anna Hrozová

za rozvoj veřejných knihovnických a informačních služeb
v obci a podporu kulturního a společenského života.

Toto ocenění bylo uděleno u příležitosti konání 3. ročníku
Slavnostního setkání knihoven obcí Jihomoravského kraje
v Moravské zemské knihovně v Brně.

V Brně dne 24. října 2013

MORAVSKÁ ZEMSKÁ KNIHOVNA
601 07 BRNO
Koučková 66a
Mgr. Tomáš Gec
ředitel MZK

Ocenění je sice adresováno knihovně, ale sama knihovna bez spolupracovníků a klientů je jako kůl v plotě. Bez podpory ze strany Obce Pustiměř a bez spolupráce s jejími zaměstnanci by nebyla její činnost možná. Z těchto důvodů toto ocenění náleží všem výše jmenovaným. Děkuji Obci

Pustiměř v čele s panem starostou Mgr. Milošem Nevřalou za podporu a všem svým spolupracovníkům za přípravu programu činnosti knihovny a klientům, že se do naší knihovny vracejí a podporují ji.

Mgr. Anna Hrozová, pustiměřská knihovnice

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA AKTUÁLNĚ

▲ Absolventka **Kristýna Olejníková** hraje na zobcovou flétnu, doprovází **Mga. Jana Bařínková, PhD.**

Tento kalendářní rok byl v životě pustiměřské pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané velice plodný. Nejvýznamnějším podnikem byl absolventský koncert 29. května 2013, který nám ukázal, jak kvalitně se žáci na naší pobočce připravují ve hře na hudební nástroje. Vyučuje se zde **hra na klavír, klávesy, zobcovou flétnu, zpěv, bicí, saxofon, klarinet a trubku**. Pokročilí žáci se věnují v rámci školy i **komorní hře**. Praktickou výuku ve hře na nástroje provází i příprava v hudební nauce. Děti nám zahrály i na oslavě Svátku matek a besedě s důchodci, připravili svým spolužákům ze základní školy výchovný koncert a spolupřáteli další kulturní akce.

Proběhly i třídní přehrávky a pravidelný pololetní koncert pro rodiče žáků.

Ve výtvarném oboru se děti seznamují s **různými výtvarnými technikami** a účastní se svými pracemi výstav a soutěží. Martina Drmolová, Michal Vrba a další žáci se podíleli na výrobě kulis a dekorací pro

▲ Zleva: klavír-Marie Koleničová (absolventka), zpěv-Tereza Barátová, Lenka Horáková, Kateřina Drmelová a Alena Řeháková, klávesy-v pozadí Martina Drmolová (absolventka klávesy a výtvarný obor) a Karolína Lankašová a zobcová flétna-Veronika Zbořilová. Dalšími absolventy jsou: klávesy-Andrea Holubová, Nikol Trávníčková, Eliška Růžičková; klarinet-Petra Krejčířiková a klavír-Lukáš Zahradníček.

divadelní hru "Malý princ". Talentovaní žáci obou oborů jsou podle jejich zájmu cíleně připravováni na střední školy uměleckého směru.

Přihlášky vydává a vyplněné přijímá vedoucí pustiměřské pobočky ZUŠ Ivanovice na Hané Yvona Lacinová (telefon: 737 609 536) v budově výtvarného oboru na Městečku v Pustiměři vedle zdravotního střediska a předává je řediteli mateřské ZUŠ Mgr. Kamilu Sedlákově (telefon: 517 363 332).

Vítáme všechny zájemce o výuku v naší pobočce.

Za pobočku ZUŠ Pustiměř Yvona Lacinová

CO SE DĚJE V NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE

Od září jsme společně s dětmi prožili hodně věcí a máme spoustu společných zážitků. Akce pro děti chystáme sami, anebo ve spolupráci se ZŠ, MC Stonožka, OÚ, SPCCH, SDH Pustiměř. Ve spolupráci se ZŠ v průběhu školního roku probíhají zábavná odpoledne pro předškoláky.

Akce, které již proběhly:

- Sportovní dopoledne pro předškoláky
- Podzimní tvoření
- Uspávání zvířátek
- Rozsvěcování vánočního stromčku

- Různá divadelní představení
- Mikulášská besídka
- Pečení perníčků
- Vánoční vystoupení u stromečku, vánoční tvoření

Mikuláš v MŠ

Ve čtvrtek 04. 12. do naší MŠ přišel Mikuláš, který měl s sebou andílka a dokonce k nám letos přišel i čert. Nakonec ale nikoho z našich dětí neodnesl, protože uznal, že v naší školičce máme jen samé hodné děti. Naší milé návštěvě děti zazpívaly a přednesly spoustu krásných básniček. Děti si odnesly krásný zážitek a sladký dáreček.

AKCE MC STONOŽKA

Uspávání zvířátek

„Zima, zima, zima už je tu...“ zpívaly děti z Pustiměře zvířátkům v neděli 27. října při akci „Uspávání zvířátek“, kterou připravilo MC Stonožka Pustiměř ve spolupráci s Mateřskou školou Pustiměř. Za pěkného podzimního počasí děti společně se zvířátky medvědem, veverkou, beruškou, broučky a motýlem nejprve probudili zimní básničkou paní Zimu, která spala ve svém zimním království. Pak

společně i s rodiči a ročním obdobím Jarem, Létem, Podzimem a Zimou doprovodili při lampionovém průvodu zvířátka ke svým pelíškům, kde se s nimi básničkou a písničkou rozloučili a paní Zima je uspala kouzelnou hůlkou. Zvířátka a roční období Jaro, Léto, Podzim, Zima připravili pro děti hádanky a zajímavé úkoly, za které byly děti odměny.

Závěrem se děti rozloučily s Podzimem a společně se těší na jarní akci „Probouzení zvířátek.“

Hana Malečková

Podzim-zima bazárek (27. - 29. září) proběhl opět v místní sokolovně. Musíme pochválit prodejce za dodání kvalitního a různorodého zboží za rozumné ceny. Podařilo se nám minimalizovat počet uloupených věciček. Naštěstí je toto ustupující trend, za který vděčíme našim pomocníkům s bystrým zrakem.

Již se můžete těšit na **Jaro-léto bazárek 28. - 30. března 2014.**

Vánoční dílničky nám tentokrát krásně vyšly na 1. adventní neděli, kdy jsme tvořili drobné dárky na pěti stanovištích v Restauraci Adélka. Vyráběli jsme Mikuláše jako zápich, vánoční přáníčko, magnetickou záložku, sobíka a zelenou dekoraci v květináči. Velkou radost nám přinesly rozzářené obličejе dětí všeho věku pyšně si odnášejících své výtvořы domů.

Na tvoření navázalo **Rozsvěcování stromu.** Pan starosta nám popřál poklidný čas adventní, děti z místní mateřské školy vystoupily s pásmem básní a koled. Novinkou bylo hudební seskupení Malá náhoda, které nám pod svítícím vánočním stromem mile doplnilo podvečerní atmosféru.

Hřejivý pocit dodalo teplé občerstvení, o které se vzorně postaralo SDH Pustiměř.

Všem lidem děkujeme za účast a podporu našich akcí pro malé i velké. ☺

MC Stonožka

HONEBNÍ SPOLEČENSTVÍ PUSTIMĚŘ-DRYSICE

V lednu 2013 se uskutečnila Valná hromada Honebního společenstva. Co je vlastně Honební společenství? Je to sdružení majitelů honebních pozemků, kteří vytvářejí svými pozemky honitbu a tuto pronajímají k výkonu práva myslivosti. Rozloha polní honitby, dle zákona o myslivosti, musí mít rozlohu 500 ha a lesní honitby 1000 ha.

Spojení Pustiměř-Drystice vzniklo proto, že dálnice či rychlostní komunikace tvoří (dle zákona o myslivosti) pevnou hranici, takže pozemky na jedné straně dálnice tvoří jednu honitbu a na druhé straně druhou. Jelikož toto rozdělení katastru postihlo jak Pustiměř, tak i Drystice, museli se členové honebního společenství spojit, aby mohly být vytvořeny honitby z více jak 500 ha. Honitba sever (od dálnice směrem k Zelené Hoře) má 732 ha a jih (od dálnice směr Ivanovice n/H) má 1003 ha. Dohromady má tedy Honební společenství Pustiměř-Drystice 1735 ha.

Honební společenství tyto honitby pronajímá mysliveckému sdružení Tesák Pustiměř-Drystice. Za pronájem honiteb platí myslivci nájem ve výši 4,-Kč/ha/rok. Jelikož peníze z nájmu jsou pro jednotlivce řádově v desetikorunách, nelze tyto vyplácet jednotlivcům (drahé poštovné). Proto Valná hromada rozhodla dát tyto peníze z nájmu na veřejné účely. Bylo rozhodnuto dát 8.000,-Kč pro MŠ Drystice a 15.000,-Kč pro MŠ (popř. družinu) Pustiměř. Valná hromada dále schválila pronájem honiteb mysliveckému sdružení Tesák Pustiměř-Drystice na dalších 10 roků, tedy do roku 2023.

Do výboru honebního společenství, které povede správní agendu pro toto období, byli zvoleni:

Všetula Pavel – starosta

Kaplánek Radek – místostarosta

Srnec František – pokladník

Pospíšil Jaromír – ZEPUS Pustiměř

Jachan Evžen – Morava Pustiměř, družstvo

Chytil Jan – Drystice

František Srnec

HODNOCENÍ ODDÍLU SPL PUSTIMĚŘ V SEZONĚ 2013

Stalo se již téměř tradicí, že Tělovýchovnou jednotu i obec Pustiměř velice úspěšně reprezentuje doma i v zahraničí oddíl sportovního lezení - SPL Pustiměř.

Výjimkou nebyla ani sezona 2013, ve které naši mladí závodníci dokázali navázat na úspěchy z předchozích let a tradičně se ve svých kategoriích prosadili mezi nejlepší. Potvrdilo se, že zásadní reorganizace a výrazný omlazovací proces, kterým oddíl prošel v minulém roce, byly správnou volbou a v současné době již začíná přinášet své ovoce.

Nejvýraznějších výsledků v republikových soutěžích a především v závodech Českého poháru mládeže dosáhla Tereza CIBULKOVÁ (ročník 2003). Ta sice vinou zranění musela vynechat podstatnou část první poloviny sezony, ale vše si vynahradila v její druhé polovině. V královské disciplině - lezení na obtížnost, stihla absolvovat pouze poslední tři závody, ale ve všech potvrdila svoji extratřídu. V Jičíně obsadila 4. místo, na mistrovství ČR mládeže v Písku skončila na 3. místě a ve finále tohoto prestižního seriálu v Chocni dokázala zvítězit. V celkovém hodnocení pak z toho bylo 4. místo a nebytí zmíněných absencí v úvodu, mohlo její hodnocení být mnohem lepší a veselejší.

Mnohem příznivěji pro Terku vyzněly závody Českého poháru v lezení na rychlost. Tuto soutěž jednoznačně opanovala a po dvou vítězstvích ze závodů v Příboru dokázala zvítězit i v prvním závodě podzimní části v Bystřici n. Perštejnem. Skvělou tečku pak nejen za touto soutěží, ale za celou sezonu udělala poslední listopadovou sobotu v Kladně, kde se stala juniorskou mistryní republiky pro rok 2013.

Tak trošku v jejím stínu bojuje o své uplatnění a umístění v soutěžích i její bráška Šimon CIBULKA (r. 2005). Tomu se v Českém poháru mládeže v lezení na obtížnost v silné konkurenci starších chlapců už tolik nedařilo. V Jičíně skončil na 12. místě, v Písku pak byl 11. z 15 závodníků. Mnohem lépe se mu vedlo v regionálním Tendon Cupu. Tam v Olomouci a v Orlové stanul na stupních vítězů na hezkém 3. místě a na závodech v Trutnově se mu dokonce podařilo i zvítězit. Tyto dobré výsledky ho vynesly na 3. místo v celkovém pořadí, a je reálný předpoklad, že i po nastávajícím posledním závodě ve Vyškově si toto umístění udrží.

Daleko příznivější byla i pro něj účast v závodech Českého poháru v lezení na rychlost. Tam se střídavě umisťoval na hezkém 2. a 3. místě, což mu v celkové klasifikaci vyneslo druhou příčku a tím i titul vicemistra v této kategorii pro rok 2013.

Výrazným potenciálem disponuje také další pustiměřská závodnice Simona BRHELOVÁ (r. 2002). Ta si za hlavní cíl pro letošní sezonu stanovila umístění na podiu v seriálu Tendon Cup, a v nabitě konkurenci krůček za krůčkem kráčí k vytouženému cíli. V jarní fázi této soutěže dokázala podvkráté obsadit 5. místo a

jednou byla čtvrtá. V podzimní části pak přitvrdila a výsledkem byla dvě 3. místa ze závodů v Praze a v Trutnově. V průběžném pořadí se tak před posledním závodem, který proběhne ve Vyškově, propracovala na 3. místo a je jen krůček od naplnění svých předsevzatých prognóz. Simona startovala premiérově rovněž ve čtyřech závodech Českého poháru mládeže a ve dvou z nich, v Pardubicích a v Chocni, se dokázala probojovat do finálové osmičky. Skvěle jí vyšel zejména závod v Pardubicích, kde po bezchybném výkonu ve všech cestách včetně finále obsadila 5. místo a prokázala tím, že cesta mezi absolutní špičku není zase až tak nereálná.

Velikým příslibem do budoucnosti je i nová tvář v pustiměřském týmu - Nikol PINTĚOVÁ (r. 2004). Tato mladičká závodnice neustále prokazuje svůj talent, lepší se závod od závodu, a je určitě největším překvapením právě probíhajícího ročníku

▲ Simona Brhelová a Nikol Pintěová.

Tendon Cupu. V úvodu soutěže trpěl její výkon značnou nevyrovnaností, což je vzhledem k jejímu věku pochopitelné. S přibývajícimi zkušenostmi však začala strmě stoupat i křivka její výkonnosti a v podzimní části se již zařadila mezi favoritky své kategorie. Nejen že se s jistotou dokázala probojovat do závěrečných finálových kol, ale na závodech v Orlové a Trutnově dokázala stanout na stupních vítězů v podobě 2. a 3. místa. V celkovém pořadí před posledním závodem je jen s nepatrným odstupem na 4. místě s velice reálnými předpoklady ukončit sezonu na medailových

pozicích. Ve své premiérové sezoně se Nikol zúčastnila i čtyř závodů prestižního Českého poháru mládeže. Z nich se jí nejlépe povedl ten úplně poslední v Chocni, ve kterém obsadila skvělé 5. místo a potvrdila, že budoucnosti se u této perspektivní závodnice nemusíme v žádném případě obávat.

Kromě vyloženě závodního týmu, zaměřeného jen a pouze na výsledky v soutěžích, existuje v rámci SPL Pustiměř i oddíl zájmového lezení, jehož zaměření je širšího rozsahu a své členy seznamuje se všemi zásadami horolezectví a turistiky (VHT). Její členky musejí projít i teoretickou přípravou z této oblasti, seznámit se s dostupným horolezeckým materiálem, činnostmi a praktikami. Nedílnou součástí je i získání praktických návyků, proto je součástí tréninku i pravidelné jištění navzájem, příprava jisticích stanovišť, pravidelné slaňování a převazování, které je v terénu

základní a nezbytnou součástí horolezecké činnosti. Zde prokázala nejlepší dovednost nejstarší členka oddílu Kateřina SPÁČILOVÁ, která má na rozdíl od ostatních již bohaté zkušenosti v této činnosti ze dvou soustředění oddílu ve skalním lezení a to na Kružberku a na skále GABRIELKA pod Helfštýnem. V obou případech plně dokázala používat své naučené praktiky.

Kromě toho ovšem děvčata nezanedbávají ani účast v závodním lezení. Vzhledem k četnosti tréninků se pochopitelně zaměřují na regionální Tendon Cup, a v něm si vedou poměrně dobře. Nejvýrazněji opět v těchto závodech zazářila Katka SPÁČILOVÁ (r. 2000) Ta po jediném nevýrazném závodě v Sobotce v ostatních závodech střídavě obsazovala 3. a 4. místo, což se jí promítlo i v celkovém hodnocení Tendon Cupu, kde se o tato místa dělí s jinou závodnicí. A tak rozhodnutí o stupních vítězů padne až v posledním závodě ve Vyškově. Držme Katce palce, aby se jí její sen vyplnil a s klidem mohla postoupit příští rok do prestižního Českého poháru mládeže.

Vedle Katky v Tendon Cupu závodí i další členka oddílu - Patricie REMŽOVÁ (r. 2004). Ta se svou drobnou postavou má trochu těžší pozici mezi vyspělejšími závodnicemi. Přesto se jí vcelku vydařil začátek sezony, kde postupně figurovala i na celkovém 2. místě. V závěru se jí však už tolik nedařilo a tak skončila na celkově 5. místě tabulky. A tak budoucnost ukáže, zda ovládne svou nezkrotnou povahu a svým soustředěným tréninkem postoupí o nějakou tu příčku výše.

Oddíl doplňují další 2 děvčata - Adéla GRMELOVÁ a Lenka HOŘICKÁ (obě r. 2002). Ty se neúčastní všech závodů a vedou si tam se střídavými úspěchy. V celkovém pořadí figurují na celkově 18. a 15. místě tabulky. Lenka se navíc zúčastnila i letošního ročníku Přeboru škol v Lipníku, kde obsadila hezké 3. místo a okusila tak postavení na stupních vítězů. Věřme, že jí to bude dalším povzbuzením a vodítkem do budoucna.

Kromě tuzemských závodů se členové oddílu, konkrétně Terka CIBULKOVÁ, pokoušela ověřit svůj výkon i v cizině, a to na Mistrovství Slovenské republiky v Bratislavě, kterého se účastnila i se svým bráškou. Tam opět dokázali dobře reprezentovat svůj mateřský oddíl SPL Pustiměř (jehož na Slovensku dobře znají již z doby počátku lezení), a svými výkony - umístění na 4. a 5. místě prokázali, že s našimi lezci se i v cizině musí do budoucna počítat.

Všichni jmenovaní mladí pustiměřští závodníci v průběhu sezony opět prokázali svůj talent, vůli, a obrovskou perspektivu. Pokud jim jejich nadšení, poctivý přístup a samotná radost z lezení vydrží, tak o některých v budoucnu ještě hodně uslyšíme.

Závěrem je nutno poděkovat vedení obce Pustiměř a Tělovýchovné jednotě za vstřícný přístup a celoroční podporu, bez nichž by podobné úspěchy našeho oddílu byly nemyslitelné.

Jiří Sedláček, vedoucí oddílu

OTEVŘENA NAUČNÁ STEZKA MELICKEM

Naučná
stezka Melice

Administrativa, úředníci, přílohy k nejrůznějším žádostem. To bylo podle Antonína Grmely ml. z Pustiměře nejsložitější při přípravách naučné stezky po mikroregionu Melicko. Okruh je dlouhý

téměř šest a půl kilometru. Otevření se dočkal v sobotu 16. listopadu.

„Do složky Melice mi v počítači postupně přibylo tisíc sto souborů, moje emailová schránka se nafoukla o šest set osmdesát zpráv. Vše začalo v létě 2011, kdy jsem se dozvěděl o seminární práci Báry Hinkové na téma hrad Melice. V jedné z příloh byl návrh trasy naučné stezky. Protože sama nenašla možnost, jak stezku realizovat, pustil jsem se do toho. S dotažením mi postupně pomáhalo asi patnáct mých přátel,“ naznačil Grmela s tím, že práce na naučné stezce trvaly přes dva roky.

O její otevření se snaží přes dotační titul ministerstva zemědělství a přes Státní

zemědělský intervenční fond. „Ani oficiálním otevřením však potřebná administrativa okolo stezky nekončí. Přesto se zítra u kostela svatého Benedikta v Pustiměři uskuteční. Sraz je hodinu po poledni,“ zval hlavní hybatel na otevření stezky.

Jednotlivá zastavení budou podle jeho slov vždy tematicky zaměřená. Vzdělávat budou i chytré telefony. „Chybět nebude klášter s rotundou a kaplí, hrad Melice, historie Pustiměře, příroda v okolí a nakonec větrné mlýny s Hradiskem v katastru Zelené Hory. Trasa není bohužel vhodná pro vozíčkáře. Ti si ale můžou informace načíst do telefonu pomocí QR kódu a virtuálně si tak projít i texty a obrázky na cedulích, které pro ně přímo přístupné nejsou,“ poznamenal. Načtení QR kódu navíc turistům umožní, že si informace můžou pročíst později.

Nová naučná stezka přiblíží mikroregion Melicko. Trasa bude končit před „Krkonošovým lesem“. V místě slov platí opatření újezdu Březina, vstup

na zříceninu hradu Melice je tedy povolený pouze od pátečního odpoledne do neděle. „A ve svátky. Jindy hrozí pokuta, respektive v pracovním týdnu je vstup možný, ale jen s vyřízenou propustkou. Už několik let se nicméně marně debatuje o uvolnění části lesa pro veřejnost. Bohužel se to však jeví tak, že jednodušší je nic neměnit. Naše naučná stezka Melice tak bude jedinečná tím, že její trasa paradoxně nepovede ke zřícenině stejnojmenného hradu,“ upozornil Grmela.

Zástupci Újezdního úřadu vojenského újezdu Březina názor o přístupnosti dané části lesa nezměnili. „V lokalitě divize Vojenské lesy a statky Plumlov nemá záměr zřídit objekt sloužící k lesní pedagogice, například naučnou stezku. Lokalita nadále podléhá režimu vstupu podle zákona o zabezpečování obrany České republiky, tudíž je nežádoucí organizovat fyzickou osobou jakékoliv aktivity k jejímu zpřístupnění,“ stojí ve vyjádření újezdu podepsaném jejím přednostou Radkem Malaníkem.

Hybatel událostí vedoucích k vytvoření naučné stezky tak nemohl umístit

informační ceduli přímo k hradu tak, aby byla popisovaná památka před zájemcem ve chvíli, kdy si o ní bude číst. Turisté nicméně podle Grmely můžou v kombinaci s nahanou aplikací mapy.cz pomocí GPS signálu najít na stezce zajímavá místa, ačkoli nebudou připojení k internetu.

Mikroregion Melicko je oblíbenou trasou cyklistů. Od roku 2001 sdružuje Pustiměř, Zelenou Horu, Radslavice, Drysice a Podivice. Vzniklá naučná stezka tak těší i právě předsedu mikroregionu a zároveň starostu Pustiměře Miloše Nevřalu. „*Přínosem bude nejen pro naše obyvatele, ale i pro turisty a cykloturisty. Dozvědí se, že lokalita má i velký historický význam,*“ ocenil.

Na stole navíc už od roku 2007 leží projekt na cyklostezku Vyškov-Pustiměř-Drysice. I ta má lokalitě turisticky pomoci. „*Tehdy nebyly hotové pozemkové úpravy. Nyní už je máme, ale přednost dostaly jiné investiční akce. Takže*

ted' spíš cyklostezka vázne na penězích. Zapomenutá ovšem určitě není,“ ujistil Nevřala.

Podle něj bude důležitá i pro lidi, kteří do okresního města jezdí na kole. „*Jízda po silnici totiž rozhodně není bezpečná. Cestování na kole do Vyškova je kvůli velkému provozu riskantní, cyklostezka by to měla vyřešit,*“ doplnil pustiměřský starosta.

Text převzat z Vyškovského deníku (autor - Michal Kočí), čtěte více na:

http://vyskovsky.denik.cz/zpravy_region/naucna-stezka-po-melicku-otevira-bez-hradu-20131115.html

Obrázky převzaty z facebookového profilu Naučné stezky Melice: <https://www.facebook.com/NaucnaStezkaMelice>

Profil stezky na serveru DoHáje.cz: <http://www.dohaje.cz/stezky/296>

HUBERTOVA JÍZDA OPĚT V PUSTIMĚŘI

Svatý Hubert (zemřel roku 727) pocházel z velmi bohaté šlechtické rodiny v Akvitánii. Byl výborným lovcem a milovníkem hýřivých zábav. Patřil pravděpodobně k družině franckého krále Theodoricha III. Byl lidumil a zastánce spravedlnosti.

Legenda o něm praví, že v těžkém období po smrti jeho manželky jej při lovu hluboce ovlivnilo nečekané setkání s jelenem, který měl mezi parohy zářící kříž. Tehdy k němu promluvil nadpřirozený hlas: „Huberte, proč stále lovíš a honíš zvěř? Je na čase, abys začal hledat mě, který se za tebe obětoval.“ Po tomto zážitku se Hubert stal knězem. Jeho odkazem pro naši dobu je myšlenka: „Pokud žijeme, jsou nám dveře milosrdenství otevřeny. Ti, kdo si je nezvolí, budou muset projít branou zavržení. Uvaž tedy, čím jsi byl, co jsi a čím za krátko budeš! Svá provinění naprav pokáním a smiř se s Bohem!“ Tato myšlenka, která nás nabádá, abychom se více věnovali důsledkům svých činů, nežli nesmyslné honbě za bezvýznamnými cíly bez ohledu, jakou paseku naděláme ve vztazích mezi svými významnými blízkými.

Na počest tohoto patrona lovců, loveckých psů, střelců, řezníků a dalších řemesel¹ a zároveň jako oslavu konce jezdecké sezóny pořádají milovníci koní tzv. Hubertovu jízdu. Je to symbolický hon, při němž je pronásledován jezdec, který nese liščí

ohon nebo pírkou na svém rameni a představuje tak štvanou zvěř. Liška, ať je sebechytřejší a sebemazanější, ať za sebou zametá stopy sebelstivěji, bývá svými honci dostižena. Její nedočkavé lovce usměrňuje master, nejzkušenější jezdec, jehož pokyny mají váhu zákona. Jeho neuposlechnutí se považuje za těžký prohřešek, který je pečlivě zaznamenán, aby byl po ukončení Hubertovy jízdy spravedlivě potrestán. Kdysi toto zápolení bylo bráno velice vážně, ať už z hlediska průběhu závodu, pravidel oblékání nebo dodržování

¹ Soustružníků, kožešníků, optiků, slévačů, matematiků, výrobců matematických přístrojů, výrobců rolniček a měst Ardeny a Lutychu.

rituálů chování jezdců, koní i dalších účastníků akce.

V dnešní době se tento symbolický lov mění spíše v setkání milovníků koní, které vrcholí večerním hodnocením výkonu všech jezdců i jejich čtyřnohých druhů při bohatém občerstvení a v přátelské zábavě.

V sobotu 26. října 2013 jsme si mohli prohlédnout dopoledne právě v Pustiměři spoustu ušlechtilých koní, kteří sem byli na Hubertovu jízdu přihlášení. Děti se mohli svést v překrásné bryčce tažené dvojicí vyšperkovaných vraníků s pohádkovým kočím, jenž je radostně vozil po areálu bývalého JZD. Vlastní Hubertovu jízdu zahájil starosta obce Mgr. Miloš Nevřala. Po té se účastníci spořádaně vydali na cestu po katastru obce. Jezdci i koně měli připravené občerstvení na Burešově farmě a v Dorazilově oboře. Večer se všichni spolu pobavili při cimbálové hudbě v pustiměřské Sokolovně. Akci pořádala už po několikáté pro přátele jezdeckého sportu z blízkého i vzdálenějšího okolí rodina Burešova z Pustiměře.

Zdroje: <http://www.poradte.cz/zvirata/2631-jak-probiha-hubertova-jizda.html>

<http://www.wikipedie.cz>

Mgr. Anna Hrozová

NA NÁVŠTĚVĚ V RODNÉ VESNICI

Paní Jarmila Sazavsky, jak se nyní podepisuje naše bývalá spoluobčanka Jarmila Sázavská - Steinerová. Právě Pustiměř bývala jejím domovem. Zde si hrála se svými sourozenci. Zde se učila na základní škole. Později si našla partnera, který pocházel z lékařské rodiny, tehdy „nepřátelské“ lidu. Ukázalo se, že pro talentovaného mladého muže je jen jediná možnost, jak získat vzdělání, a to zemědělství, i když to pro něj byla velká neznámá. Nakonec pro něj zbyla práce jen v uranových dolech. Horečně přemýšleli, jak se vyhnout, pokud ne zrovna smrti, tak celoživotním zdravotním potížím, které provázejí pobyt v takto silně rizikovém prostředí. Také samostatné bydlení pro ně nebylo dostupné. V neklidném roce 1968 plném nejistoty řešili svou situaci jako mnoho jiných cestou na Západ. Vytvořili si se svým milým tak silné pouto, že Jarmilka, i přestože jí osobně takové nebezpečí nehrozilo, neváhala a svého partnera následovala do neznámého světa. Po všech útrapách, které na ně za hranicemi čekaly, jim cílovou destinací byla určena Kanada. Začátky zde byly velice těžké, ale nakonec se jim přece podařilo získat uplatnění,

kteří jim přinášelo uspokojení. Teprve pak se jim nová země stala druhým domovem. Usadili se v St. Albertu, kde vychovali i své děti.

Letos v září se Jarmilka opět na několik dní vrátila do rodné vesnice. Tady si našla chvílku, aby zavzpomínala na léta dětských her uprostřed milující rodiny. Velice silným zážitkem pro ni bylo setkání s přáteli nad obrazy akademické malířky Petry Pospíšilové.

Petra Pospíšilová milovala svou rodnou vesnici a na svých obrazech zachytila několik pustiměřských scénérií.

▲ Jarmila Sazavsky (vlevo) se svým synem.

Výjevy z Městečka u Jarmilky vyvolávají zážitky dávno zasuté v paměti. V myslí se náhle objevují postavy spolužáků, sousedů a sousedek. Pohledem z okna srovnává, jak velice se proměnily domy na Městečku. Poznává směry cest křižujících vesnici. Nezbytně se vkrádá i srovnání s moderní architekturou proslulého kanadského města, nynějšího zázemí její rodiny. V rozhovoru se prolínají detaily ze života známé malířky a umělecké knihvazačky se zajímavostmi provázejícími vznik obrazů a vlastní zážitky z Pustiměře minulé i současné. Na jednom z obrazů byl zachycen i kostel sv. Benedikta. Ten se stal bránou jak k dávné a slavné historii Pustiměře, tak i k zajímavostem neustále se rozvíjející Pustiměře současné.

Jarmilka ocenila, že naše vesnice roste nejen stavebně, ale i její bohatý kulturní život. Ráda slyšela o tom, že si lidé váží práce svých předchůdců a rozvíjejí ji ve svých organizacích. Byla vděčná, že může život rodné vesnice sledovat na internetu bez ohledu na to, kolik kilometrů ji od ní většinu jejích dní dělí. V její tváři se zračila spokojenost s příjemně strávenými minutami s přáteli.

Těšíme se, že při příští návštěvě nám snad poví něco o svém novém domově.

Tak na brzkou shledanou, Jarmilko!

Mgr. Anna Hrozová

STO LET UBĚHLO JAKO VODA

Výjimečné narozeniny oslavil v pátek 13. prosince 2013 pan Jan Jíra. Co všechno se událo během jeho života! Narodil se za vlády Franze Josefa v Počátkách na okrese Pelhřimov, do školy nastoupil v Palupíně a pokračoval ve Strmilově, tři

roky studoval na gymnáziu v Jindřichově Hradci. Doba byla těžká. Pan Jan měl šest sourozenců, čtyři bratry a dvě sestry. Studia musel přerušit. Vyučil se strojním mechanikem v Singerově továrně v Doubravě, kde pro něj ale práci neměli. Marně jezdil ode dveří ke dveřím. Po čase ho na nějakou dobu zaměstnali v jindřichohradecké části Singrova podniku. Dva roky vyráběl v továrně jízdní kola. Na pár týdnů se vrátil do Doubravy jako zámečnick. Sloužil u sedláků. Zaměstnání si v těžké době nevybíral. Nakonec získal místo seřizovače pletacích strojů na ponožky a punčochy ve Strmilově v továrně pana Ratoslísky. Sem nastoupil už před II. světovou válkou. Majiteli se podařilo i v době válečných útrap uchránit

▲ Pan Jan Jíra při seřizování stroje v pletárně punčoch.

▲ Manželé Božena a Jan Jírovi na svatební fotografii z roku 1938. Narodilo se jim pět dětí, v roce 1939 syn Jaroslav, inženýr, 1941 dvojčata Jana, jejímž oborem je matematika a chemie, a Božena, zemědělská inženýrka, která podlehla ve 40 letech těžké chorobě, 1947 Marie, učitelka v mateřské školce v Chorvatsku, a 1957 Anna, která bydlí se svou rodinou v Pustiměří.

své zaměstnance před nouzí i totálním nasazením. Po válce byla továrna znárodněna, ale pan Jíra o své místo nepřišel. Později obsluhoval, seřizoval a nastavoval pletacích strojů na dvacet. Celkem zde působil dlouhých čtyřicet let až do svých pětadesáti. A byla to práce, která mu pomáhala překonávat obtíže, jež přinášely společenské změny charakterizující střídající se vlády v naší zemi.²

² I. světovou válku, Masarykovu republiku, nástup fašismu, II. světovou válku, osvobození a ústup demokracie po ní, Gottwaldův převrat, dlouhá léta socialistického budování i sametovou revoluci a návrat k tržnímu hospodářství.

V osobním životě se mu osudovou stala porcinkule³ v Jindřichově Hradci. Když se vracel domů, zahlédl na cestě před sebou dívčinu ve žluté blůzce s černou sukní, která jela na kole pár metrů před ním. Srdíčko se svíralo, když se blížili k Otínu, ale žlutá blůzka pokračovala i dalšími německými vesnicemi. Jaká radost! Zastavila se až v českém Strmilově. Švarný mladík se odvážil oslovit milé děvče. Slovo dalo slovo a pozvání na pouť do Strmilova na sebe nemělo dát

▲ Pan Jan Jíra celý život rád pracoval kolem domu i na zahrádce.

čekat. Lísteček se ale zatoulal až do severních Čech. Tenkrát tu pouť zmeškal. Nakonec si psaníčko přece jenom svého adresáta našlo. Svatba byla v neklidném roce 1938. A Strmilov se jim stal domovem. Vychovali zde spolu pět dětí, syna a čtyři dcery. Aby děti mohly studovat, najali si ruční stroj a ponožky pletli i doma. Později paní Boženka pracovala v mlékárně a nakonec také v továrně na ponožky. S korunkami pomohly i housličky, harmonika a trumpeta pana Jíry, jež přinášely radost nejen na veřejných zábavách, ale i doma. Spolu s manželkou prožili plodných 61 let společného života. Svě poslední roky těžce nemocná paní Boženka strávila v rodině nejmladší dcery Aničky. Později se za nimi do Pustiměře přestěhoval i pan Jan Jíra sám. A sem i dnes za svým tátou, dědečkem, pradědečkem i prapradědečkem přijíždějí děti, všech dvanáct vnoučat, šestnáct pravnoučat i nejmenší praprapravnučka.

Pan Jíra říká: „Žiji zde spokojeně mezi svými. Jsem velice vděčný pustiměřským, že mě tak dobře přijali mezi sebe.“

Hodně zdraví a štěstí do dalších let pane Jíro!

Zdroj: Archiv rodiny Grmelovy a Jírovy

Mgr. Anna Hrozová

³ Jindřichohradecká pouť v době I. republiky.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V PUSTIMĚŘI

V letošním roce jsme se rozhodli uspořádat Příměstský tábor v Pustiměři. Ovšem samotná myšlenka byla asi to jediné, co bylo to pěkné a bezproblémové. První problémy nás začaly provázet hned zpočátku, týkaly se především stravování, pobytu s dětmi v nepříznivém počasí, předávání přihlášek, jejich vybírání atd. Potěšilo nás, že všechny tyto starosti nám pomohli vyřešit lidé z Pustiměře a z našeho okolí téměř ihned.

Takže nic nebránilo samotnou myšlenku příměstského tábora odtajnit a nabídnout lidem. S radostí můžeme říct, že se tábor začal obsazovat téměř ihned, za což jsme jim byli velice vděční, protože jsme měli strach, že zájem ze strany rodičů nebude. To se ale naštěstí nepotvrdilo, a tak se začátkem léta mohl začít samotný tábor.

S druhým červencovým týdnem přišlo hned 40 dětí, což byla naplněná kapacita. My jsme s malinkým strachem, jak to zvládneme, rozjeli první den a s úžasem zjistili, jak jsou děti hodné, ochotné a vnímavé. Hned v tomto prvním týdnu jsme vzali děti na výlet do Dinoparku a Zooparku Vyškov. Celý výlet proběhl bez komplikací a my všichni jsme si užili

krásný den. V druhém týdnu jsme vzali děti na výlet do Zoo Olomouc a tento výlet byl skutečně stejně povedený, jako ten první. Oba týdny se pak nesly v duchu sportovní her, kolektivních her, různých rukodělných a logických činností.

Za pomoc s uspořádáním této úžasné a průlomové akce v Pustiměři bychom chtěli poděkovat v první řadě obci Pustiměř, která nám pomohla s financováním stravování pro děti, díky čemuž jsme mohli tábor zpřístupnit všem rodinám. Dále patří naše velké díky kolektivu z Restaurace Adélka, kde nám denně vařili výborné obědy. Také děkujeme ZŠ a MŠ Pustiměř, že nám půjčili prostory školní družiny, kde jsme se vždy každé ráno s dětmi scházeli. V neposlední řadě děkujeme dětem, ochotným rodičům a SDH Pustiměř za možnost využití areálu za hasičskou zbrojnicí.

Hana Suchá, Dana Pavézková a Zuzana Štroblíková

"ÁČKO" PROŽÍVÁ NEJHORŠÍ SEZÓNU VE SVÉM NOVODOBÉM PŮSOBENÍ V OKRESNÍM PŘEBORU

Družstvům mužů se podzimní část příliš nevydařila a přezimují ve spodní polovině tabulek svých soutěží. Velkou radost nám naopak dělají výkony, zájem dětí a celková atmosféra u družstev fotbalové přípravy. Starší příprava přezimuje na 1. místě tabulky.

Velkého úspěchu navíc dosáhla na halovém turnaji přípravek O pohár předsedy komise mládeže Okresního fotbalového svazu Vyškov, který se konal v sobotu 7. 12. V konkurenci osmi nejlepších družstev vyškovského okresu obsadila celkové 1. místo, když ve finále porazila poměrem 10:3 soupeře z Drnovic. Všichni hráči zaslouží za svůj výkon velkou pochvalu.

Turnajová sestava: Vojtek Dominik - Plhal Adam (6 branek), Zbořil Matěj (2 branky) - Čtvrtníček Michal (10 branek), Schweidler Erik (2 branky)

Střídali: Klepáček Patrik, Votava Lukáš, Rak Lukáš (2 branky), Oprchal Ondřej, Schweidler Maxim, Kleveta Zdeněk.

▲ Horní řada zleva: Vojtek, Kleveta, Plhal, Čtvrtníček, Zbořil, v pozadí trenér R. Zbořil
Dolní řada zleva: Votava, Rak, Oprchal

Umístění jednotlivých družstev po podzimní části 2013/2014

<i>Družstvo</i>	<i>Z</i>	<i>V</i>	<i>R</i>	<i>P</i>	<i>Skóre</i>	<i>Body</i>	<i>Umístění</i>
muži "A"	14	4	2	8	16:30	14	12.
muži "B"	14	3	5	6	24:31	14	12.
dorost	7	0	1	6	11:23	1	8.
žáci	9	6	0	3	55:12	18	3.
st. přípravka	10	9	0	1	99:22	27	1.
ml. přípravka	8	5	0	3	59:55	15	4.

Legenda: Z-zápasy, V-výhry, R-remízy, P-prohry

MUŽI "A"

Hodnocení podzimní části letošní fotbalové sezóny z pohledu "A" mužstva dospělých nebude příliš optimistické. Hned její úvod připravil celému klubu obrovskou ránu, když tragicky zemřel náš kamarád, trenér a výborný člověk Jara Snídal. Jeho odchod velice silně zasáhl nejen fotbalový klub, ale prakticky každého občana naší vesnice. I z tohoto důvodu byly odloženy oba zápasy prvního kola "A" i "B" mužstva.

Áčko tedy začínalo ve Vícemilicích a to s jedinou posilou letní přestávky, Pavlem Hanákem. Po prohraném prvním poločase se hráčům podařilo ve druhých 45ti minutách pouze snížit na rozdíl jedné branky a tak svůj první zápas nové sezóny prohráli.

Následující víkend mužstvo sehrálo domácí derby s Radslavicemi a tak všichni věřili, že hráči odčiní porážku z úvodního zápasu sezóny. Bohužel se to nepodařilo a tak Pustiměř poprvé v okresním přeboru Rapidu podlehla. Nutno říci, že soupeř byl v utkání lepším mužstvem a vítězství si zasloužil.

Protože mužstvo hned v týdnu hrálo odložené utkání 1. kola proti Pačlavicím, jednomu z favoritů soutěže, bylo všem jasné, že je pomaličku čas přehodnocovat cíle, které si mužstvo před sezónou dalo, tedy pohybovat se v horní části tabulky. Oprávněné obavy umocnila i skutečnost, že se při tréninku zranil Michal Švehla, důležitý hráč defenzívy a opora mužstva. Po porážce 1:2 čekal tým opět silný soupeř a kandidát na postup MFK Vyškov "B". Debakl 10:0 byl obrovskou fackou a pro všechny hráče frustrujícím zážitkem.

Doma pak mužstvo čekal zápas proti dalšímu silnému soupeři, Drnovicím. Do utkání se trenéři snažili hráče dobře připravit a vštěpovali jim myšlenku, že v něm nemají co ztratit. Do sestavy trenéři zařadili zkušené hráče Romana Zbořila a Dušana

▲ Pustiměř-Radslavice (25. 8. 2013), hostující Pytela se snaží atakovat Nováka, vlevo Rozehnal.

Baráta. Mužstvo odehrálo vynikající utkání s povzbudivým výsledkem 1:1. Tato remíza si však vybrala krutou daň v podobě zranění dalších dvou důležitých hráčů základní sestavy. Do konce podzimní části sezóny se zranil Václav Raclavský a na delší dobu vyřadilo zranění i Dušana Baráta.

V dalších zápasech trenéři postupně ztratili další hráče základní sestavy, Tomáše Kubíčka, Petra Tamáše a Patrika Nováka. To už byla opravdu více než citelná ztráta, kterou se bohužel nepodařilo nahradit. Poděkování patří hráčům „béčka“, kteří v řadě utkání vypomáhali. Do mužstva tedy na poslední chvíli přišli dva noví hráči, Michal Jelínek z Drnovic a Michal Gronych z Bohdíkova. Zejména Michal Jelínek se hned ve svých prvních čtyřech utkáních prezentoval třemi brankami do sítě soupeřů a zlepšil tak alespoň trochu náladu v kabině.

V 8. až 11. kole nasbíralo mužstvo 10 bodů a zdálo se, že se konečně blýská na lepší časy. Závěr podzimu však byl opět ze strany mužstva špatný a tak se situace po porážkách s Dědicemi, v Brankovicích a v Pačlavicích rapidně zhoršila. Umístění na nelichotivém 12. místě je obrovskou výzvou do jarních odvet.

Pavel Holub, trenér Pustiměře: *„Musíme se smířit s realitou a věřit, že nelichotivé výsledky podzimu nejsou hráčům lhostejné a všichni společně uděláme pro návrat do klidných pater tabulky maximum! Důležité je, aby se uzdravili všichni zranění hráči a byli na jaro dobře připraveni. Plánujeme kvalitní a tvrdou zimní přípravu a doufám, že to budou hráči respektovat a maximálně se tomu podrobí. Musejí věřit tomu, že s poctivou přípravou přijdou i výsledky. Tohle není klišé, ale skutečnost! Popravdě si neumím představit, že by snad mohl být v týmu někdo, komu by byla současná situace mužstva lhostejná. Pokud má tým zdravého ducha, mělo by*

to kluky spíše stmelit. Teď se ukáže charakter každého z hráčů. Nechci, aby to hráči ode mě brali jako vytváření tlaku na ně, ale ze své pozice to ani nemohu vidět jinak. Fanouškům a našim příznivcům bych chtěl vzkázat, že uděláme maximum pro to, abychom je svými výkony zase přilákali za námi na hřiště.“

MUŽI "B"

Jaroslav Kudýn, trenér: „Na začátku podzimní sezóny 2013/2014 přešli do „A“ týmu dva hráči a to Vašek Raclavský a Lukáš Kučírka. Do našeho úzkého kádru jsme získali na hostování z Dědic Vojtu Měřínského. Většinu zápasů jsme odehráli v sestavě: Raus – Kalvaster, Smékal, Kudýn, Pořízek – Sojka, Koudelka, Polišenský, Petr Snídal – Jiří Snídal, Měřínský. Dále nastoupili Hůlka, Kavečka, Luska, Jelínek a Brandýs. Ve 14 zápasech jsme získali 14 bodů při pasivním skóre 24:31.

V tabulce po podzimní části jsme skončili na 12. místě. S naším umístěním nejsme určitě spokojeni a v jarní části sezóny uděláme vše, abychom se v tabulce posunuli výše. Mužstvo na to určitě fotbalově má. Kromě zápasu s Drnovicemi, kde jsme ostudně prohráli, jsme s ostatními týmy hráli vyrovnaně a někdy nám chyběla i trocha štěstí na lepší výsledek. Nejlepší zápasy jsme odehráli s prvním dvěma týmy naší tabulky, a to v Nesovicích a doma s Kučerovem. Oba zápasy skončily nerozhodně, ale v Nesovicích jsme sahalí po vítězství, o které jsme přišli v nastavení. Největší problém tohoto mužstva je neproměňování šancí. To je vidět i na pasivním skóre.

Zimní příprava proběhne v naší tělocvičně a jejím přilehlém terénu. Měli bychom odehrát minimálně tři přípravné zápasy na umělé trávě ve Vyškově.“

▲ Družstvo žáků (vlevo) při nástupu proti Habrovanům (6. 10. 2013)

28. ŘÍJEN ROKU 1918

Během dopoledne přišla do Vyškova zpráva: „Válka skončila! Máme svou republiku!“ Ve městě byl velký ruch a shon. Děti se vyhrnuly ze škol. Lidé postávali a rokovali. Všichni strhávali c. a k. nápisy z budov a házeli do Hané. Většinu lidí ta zpráva nepřekvapila. Již dlouho si náš lid šeptal o legiích, o profesoru T. G. Masarykovi i o tom, že budeme mít svůj stát. Všichni se radovali a jásali. Známi i neznámí na sebe volali, všem bylo dobře.

Celý den bylo pěkné počasí, lidé sklízeli v poli řepu a vybírali poslední brambory. Z Pustiměře vozil každodenně do Vyškova poštu vozem s koněm pan Kopečný. Obyčejně se vracíval kolem 11 hodiny. V ten den však přijel až odpoledne. Na vozu měl červenobílý prapor a troubil na „hornu“. Kronikář píše: „Občanstvo na oslavu vyvěšuje prapory, hudba hraje a oznam Rakouského mocnářství, dvojitý orel, ze státních budov a úřadů se snesl na dlažbu ulic. Tam mocný svůj zoban o dlažbu chodníků si ulomil, nohy polámal. Peří mu opelichalo, při čemž vítr jeho brky rozmetal do všech úhlů světa. A on vám přitom zcepeněl. Tu teprve občanstvo uvěřilo ... v takovém rozechvění a radosti ... člověk ani nebyl s to dobře pochopit, co se vlastně všechno tohoto dne odehrálo.“

▲ Zleva nahoře: Jan Korčían, Tomáš Koutníček, Karel Zukal, T. G. Masaryk, Vladimír Vávra, František Spisar, Rudolf Gregor,
Druhá řada zleva: Jan Šmehlík, Bohuslav Šmehlík, Eduard Beneš, M. R. Štefánik, Bohuslav Pospíšil, Jan Ryšánek,
Dole na fotografiích: Josef Šmehlík a Jan Mařata,
Bez fotografií: Jaroslav Provazník, Vojtěch Smetka, Karel Sedláček, Josef Pořízek, Antonín Křehlík, Robert Kozár, Bedřich Čermák a Jan Veselý.

V naší vesnici večer po práci vyšel průvod s hudbou a lampiony od Pustiměřské radnice, prošel směrem dolů, Německými Prusy a zase nazpět do Pustiměře na místo, odkud vyšel. Tam se shromáždili všichni, kromě přímých účastníků válečných bojů, kteří se sem nestačili vrátit. Učitel Albín Pavlíček vysvětloval, co ten den pro Československý lid znamená. Kronikář poznamenává: „Řeč jeho

byla sledovaná s napětím, porozuměním a vlasteneckým citem.“

Hned v následujících dnech se vojáci začali vracet domů, každý na svou peš. Nikdo se o ně nestaral: „Jen pokud jeli přes Vídeň, byly jim zbraně a cokoliv cennějšího sebráno, zůstali jim jen rozedrané šaty a malí bílí členovci, kteří je provázeli všemi boji.“ Vraceli se s rozechvěním. Radostně se vítali s rodinami. Těšili se na obyčejnou práci pro své živobytí. Lidé, kteří celou válku škodili spoluobčanům ve prospěch Rakouska, teď tvrdili: „Máme rádi novou naši republiku, tak jako vy.“ „Nikomu však nebylo ublíženo a prohlášení našeho státu stalo se v lásce s vlasteneckým citem bez krveprolití, což také jest v dějinách výjimkou skoro ojedinělou.“ napsal kronikář.

▲ Památník Antonína Švehly vznikl péčí žen republikánské strany v Pustiměři v čele s paní Vojtěšskou Ryšánkovou z č. p. 13 v horní části v roce 1934.

Celá staletí každou neděli při mši svaté museli věřící v čele s knězem proti své vůli zpívat rakouskou hymnu. Jaké bylo jejich štěstí, když první neděli po vyhlášení samostatné republiky zněla chrámem hymna česká „Kde domov můj...“

I občané Pustiměře si uvědomovali význam zásluh T. G. Masaryka o vznik Československé republiky. Postupně se dozvídali i o zásluhách našich legionářů na třech válečných frontách – francouzské, italské a ruské. Právě tyto útvary, jako vyslanci národa, dodávaly legitimitu slovům T. G. Masaryka, když přesvědčoval rozhodující aktéry světové politiky, že cíle českých a slovenských občanů jsou odlišné od těch Rakousko – Uherských. Z toho důvodu, že je navýsost žádoucí, aby tyto národy na svém území získaly svrchovanost. Také naše obce

▲ Čerstvé květiny nosí neustále k jeho pomníku paní Anna Pospíšilová.

měly v těchto útvarech své zastoupení. Připomínali si jeho výročí, stejně jako výročí

mladého státu. Sokolové zasadili v roce 1919 na oslavu svobodné země Lípu svobody na Městečku. Roku 1929 navštívili zastupitelé obou našich obcí Masaryka za jeho pobytu v Židlochovicích s prosbou o zápis do pamětních knih. Mladí z Pustiměře vybudovali našemu prvnímu prezidentovi v roce 1930 památník v parku na městečku. Také nová měšťanská škola, která byla otevřena v roce 1930, dostala jeho jméno. Na dolním konci parku Na městečku byla k 80. výročí narození našeho prvního prezidenta, zakladatele, zasazena lípa, zvaná „Masarykova“. A v jeho blízkosti se nachází i pomník dalšího našeho významného státníka Antonína Švehly, který se jako ministr vnitra podílel už na první vládě od roku 1918, později byl dokonce dvakrát předsedou vlády.

To, že oba památníky zůstaly na svém místě i v období vlády jedné strany, je dokladem veliké úcty k zásluhám obou politiků, zvláště našeho prvního československého prezidenta, v období protivenství, kdy ne všichni lidé zastávali tento názor.

Mgr. Anna Hrozová

CO PRAVIL STAŘEČEK PUSTA

(1150. výročí příchodu Konstantina a Metoděje na Moravu)

„To bylo tenkrát, když po stezce od severního moře putovali obchodníci s jantarem k jižnímu moři do krajin, kde slunce hřeje i v zimě. Cesta vedla kolem hradiště na našem Hradisku. Kníže Mojmir sem na horní okraj své země poslal vojenskou posádku. Mnoho luků a kopí přivezli mladí muži na ušlechtilých koních za hradbu z pevných kůlů zasazených do kamenných základů. Zevní ochoz spolu se širokou vnitřní zídou byl její pevnou oporou. Za hroty silných kůlů se bojovníci cítili bezpečně a z dřevěných pozorovaten viděli daleko do široké přírodní brány, která se před nimi otvírala od severu k jihu. Viděli drobné chaloupky vystupující ze země i pachtící se človíčky, dolující z rodné hroudy v potu tváře drobky potavy na stůl nejen svůj, ale i

na stůl svého pána sídlícího nahoře za kůlovou hradbou. Na místě osmiboké vyplétané pohanské svatyně vymazané na kámen usušenou hlínou už před lety vyrostl malý kostýlek, spíše jen kaplička, která svým zvonkem zdravila usedlíky z blízkého okolí z nejzápadnějšího hrotu opevněné ostrožny. Právě sem do svatyně Dažboga, boha slunce, přivedli pasovští za knížete Mojmira I. nového Boha, slibujícího

▲ Pravidelný vzhled
pradávné svatyně.

lepší život pro každého.⁴ Čím těžší břemeno život nakládal na záda věřícího, tím větší jistotu lásky Boží poutník osudem mohl očekávat. Dažbog se tehdy na chvílku odstěhoval pod hřeben táhlého hřbetu slunci široce otevřeného. To svítilo na jeho příbytek celý den. Ale i tady se zanedlouho usadili pasovští. Chodníček, který odvedl Dažboga z pevnosti, se již dávno proměnil v cestu, po níž putovaly těžce vydobyté plody země sem a tam z osady, která se časem začala nazývat Pustiměří, podobně jako hrad, který jí dal jméno.

Ludvík II. Němec⁵, první východofrancký král, posílal do Mojžírovy země vojáky. A posílal i kněží. Ti měli držet Mojžíra v jeho knížectví, stejně jako jeho lid, se skloněnou hlavou a v poslušnosti u bran Východofrancké říše. Ale Mojžír se vzpouzel. V naději, že bude povolnější, věnoval Ludvík II. Němec velkomoravský stolec Rostislavovi⁶. Ten ale hlavu také nesklonil. Brzy se svými věrnými začal svoji zemi bránit proti zvyšujícím se nejen finančním nárokům nížinou se valícího vojska dlouholetého nepřitele. Přemýšlel, jak by se útisku ze strany velkého souseda zbavil: „A ti pasovští! Moravané si zaslouží mít svého biskupa! Proč by měli frankům odvádět dvakrát nejen císaři, ale i biskupovi?“⁷ Papež Mikuláš I. ale jeho žádost neslyšel. Ludvík II. Němec byl mocný spojenec. Nebylo radno, popudit ho proti sobě. Rostislava nikdo neznal... „Snad byzantský císař Michael by mohl pomoci.“ Poslové donesli list: „pošli nám biskupa a učitele... Pošli nám muže, který by upravil náš zákon ...“⁸ Volba přišla na soluňské bratry. Byli světa znalí, zkušenější v misijní práci. Výmluvný Konstantin⁹, knihovník a archivář samotného císaře se nezalekl ani Saracénů¹⁰, kde obhajoval křesťanské ideje proti islámskému učení. Ti, nemaje již argumentů, jimiž by ubránili svého proroka v očích obou bratrů, pokusili se Konstantina otrávit. Mladé tělo sice jed přemohlo, ale zůstalo oslabeno. Metoděj se jako zkušený archont města Styrmonu¹¹ vyznal v právu a¹² organizaci byzantské i římské obce. Praktickou zkušenost ve vedení církevní komunity získal jako igumen¹³ v klášteře Polychrom v býthijském Olympu, kam se za ním na čas odebral do samoty i jeho bratr Konstantin¹⁴. Oba se znovu osvědčili i v Chazarské říši¹⁵ na břehu Černého

⁴ V roce 830 byl kníže Mojžír pokřtěn a přijal křesťanství i se svými poddanými. In: Vepřek, Miroslav (2013): *Cyrlometodějský literární a jazykový odkaz*. In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2013, 10. Ročník, číslo 5, s.: 15.

⁵ Asi 805 – 876. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

⁶ 846 – 870 velkomoravský kníže. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

⁷ Obojí kněží zde nejpravděpodobněji působili vedle sebe, problémy přišly až v době vysvěcení Metoděje misijním arcibiskupem pro Moravu, Nitransko, Panonii a Smyrnju, který také mohl světit domácí kněze. In: Vepřek Miroslav (2013) *Cyrlometodějský literární a jazykový odkaz* In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2013, 10. Ročník, číslo 5, s. 15.

⁸ Viz „Život Metodějův“. In: http://www.moraviamagna.cz/legendy/l_zk01.htm

⁹ 847 vysvěcen na kněze a jmenován knihovníkem mladého císaře Michaela III. In:

http://www.moraviamagna.cz/legendy/l_zk01.htm

¹⁰ V roce 851, viz „Život Konstantinův“. In: http://www.moraviamagna.cz/legendy/l_zk01.htm

¹¹ Od roku 835 do roku 845. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

¹² http://www.lingvistika.mysteria.cz/rusko_hlaholice.htm

¹³ Igumen nebo hegumen (někdy také hegumenos; přes staroslovenštinu z řeckého ἡγούμενος hegúménos, *vedoucí*; makedonsky, bulharsky a ruský игумен (transliterováno *igumen*), ukrajinsky Ігумен (*ihumen*), gruzínsky იგუმენო, *iğumeni*; rumunsky egumen; srbsky Игуман nebo *Iguman*) je titul představeného pravoslavného nebo katolického klášteřa východního ritu, podobný opatovi. In...<http://cs.wikipedia.org/wiki/Igumen>

¹⁴ Roku 855. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

†	Ɔ	ⱄ	ⱆ	ⱈ	ⱊ	ⱌ	ⱎ
a	b	v	g	d	ε	ž	dz
ⱒ	ⱔ	ⱖ	ⱘ	ⱚ	ⱜ	ⱞ	Ⱡ
z	i	i	ǵ	k	l	m	n
Ɫ	Ɽ	ⱦ	ⱨ	ⱪ	ⱬ	Ɱ	Ɒ
o	p	r	s	t	u	f	x (kh)
ⱴ	ⱶ	ⱸ	ⱺ	ⱼ	Ȿ	Ɀ	ⱽ
o	ts	č	š	št	w/ə	i	y
ⱼ	Ȿ	Ɀ	ⱽ	ⱼ	Ȿ	Ɀ	ⱽ
æ/e	yu	ž	yž	š	yš	f	i/v

▲ **Písmo, kterým bývala zapisována staroslověnština.**

podle jeho předpokladu nikým nepozorováni, dorazili z Konstantinopole po Dunaji a Moravě až do Rostislavova hradiště, bájného Veligradu. Dnes nikdo už neví, kde se nacházelo.¹⁶ A nepřišli s prázdnou. Přinesli mu nové písmo a překlady částí „Písma svatého“. Oba bratři se narodili v Soluni drungariovi Lvovi. Konstantin byl jeho sedmým dítětem, Metoděj byl starší. Sami byli Řekové a slovanská řeč byla jejich druhou přirozeností. Pravděpodobně jejich matka nebo chůva byla slovanského původu. Na žádnou misi se tak nepřipravovali, jako mezi Slovany. Konstantin i Metoděj si mysleli, že slovanský národ si zaslouží mít postavení jako jiné velké národy. A k tomu potřebuje mít svoje písmo, kultivovaný jazyk¹⁷ i vlastní kněží. Už v Konstantinopoli překládali do Moravanům srozumitelného jazyka části písma svatého nutné pro kázání jejich slovanských žáků. První z nich s nimi přišli na Moravu.

Ve Veligradu kníže Rostislav zprvu nedůvěřivě hleděl na tyto dva znavené muže, kteří měli vychovávat jeho lid. Probledlý Konstantin se ujal slova. Stejně jako prostí lidé v této zemi ani sám Rostislav se nemohl odtrhnout od jeho úst. Tak si hned při prvním setkání s moravským vladařem získal jeho důvěru. Kníže vykázal jemu, jeho bratrovi i jejich žákům nejčestnější místo ve svém domě. Vyhradil jim také kostel, kde mohli rozvíjet slovanský jazyk i církevní nauku spolu se všemi svými nejvěrnějšími žáky. Brzy se vydávali do okolí. Nakonec celou zemi prohodili křížem krážem a všude kázali Písmo svaté v Moravanům srozumitelném jazyce. Často se museli soluňští bratři i se svými žáky skrývat před franckými vojáky vedenými Karlomannem, nejstarším synem Ludvíkovým. Museli také ustupovat pasovským kněžím, kteří se nechtěli vzdát svých církevních úřadů, podléhajících pasovskému arcibiskupství ve východofrancké říši. Přese všechno to protivenství se jim dařilo vykládat písmo svaté srozumitelně i těm nejchudším po celé zemi. Zakládali církevní školy po různých místech Moravy. Modly se začaly vytrácet z vesnic. Vyšší

moře, kde na přání svého císaře zavedli byzantské právo a učili křesťanské nauce.

Právě tyto bratry vybral Michael Rostislavovi, aby pomohli v jeho snaze osvobodit svůj lid od franckého útlaku. Ten chtěl původně biskupa, který by se stal hlavou církve na území jeho říše. Byzantský císař však nechtěl riskovat problémy ve vztahu s papežským stolcem. Igumen Metoděj a filosof Konstantin,

¹⁵ V roce 860, kam byli oba bratři obývající tehdy v klášteře Polychronu v býthijské Olympii. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

¹⁶ Během historického bádání býval Veligrad ztotožňován s mnoha místy na dnešní východní Moravě či západním Slovensku, nejčastěji pak se Starým Městem u Uherského Hradiště a Valy u Mikulčic. In: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Veligrad>

¹⁷ http://www.lingvistika.mysteria.cz/rusko_hlaholice.htm

vrstvy – vládnoucí třída, obchodníci i vyšší služebníci už dříve přijímali jednoho Boha¹⁸, ale nejnižší vrstvy obyvatel se stále klaněly Bohům pohanským. Kázání Konstantina a Metoděje však byla tak působivá, že se stále více i ty obracely k Bohu jedinému. Postupně opouštěly Svarohovu¹⁹ družinu přírodních Bohů, jejímž příslušníkem byl například Mokroš²⁰, Perun²¹, Černobog²², Bělbog²³, Svantovít²⁴, Jarilo²⁵, Svarožic²⁶, Veles²⁷, Morana²⁸, Vesna²⁹ a Dažbog³⁰.

▲ Gorazd, Konstantin, Metoděj, Kliment, Angelár, Naum a Sáva.

Druhým úkolem, neméně důležitým, pro který byli soluňští bratři přizváni na Velkou Moravu, byl požadavek, aby upravili i zákon, jímž by se celá země řídila. Rostislav chtěl, aby jeho lid opustil zákony, které se lišily hradiště od hradiště, zákony připomínající italskou vendetu, řídicí se pravidlem „oko za oko“, „zub za zub“. V byzantském i římském právu zkušený Metoděj se pokusil upravit zákon své země pro Rostislavův lid. Úkol to byl nelehký v době neustálých vojenských nájezdů. Také

úroveň uspořádání společnosti byla velice odlišná. V Rostislavově zemi se příliš nelišilo postavení vládce od postavení ostatních členů společnosti. Sám Rostislav, byl nazývaný „knížetem oráčem“. ³¹ Zato v centru Byzantské říše byla společnost už rozvrstvená podle druhů úkolů, které v ní skupiny obyvatel plnily.³² Také úroveň vzdělání tam byla vyšší. Přece se podařilo pro Velkou Moravu vytvořit jednotné základy pro soudní praxi jak církevní, tak občanskou.

Asi už roku 867 se podle pověsti dostali soluňští bratři i na naše Hradisko u Zelené Hory. Sedmipočetníci³³, jak se říkalo nejvěrnějším žákům a jejich učitelům, překládali další a další křesťanské texty. Všichni spolu Konstantin, Metoděj, Gorazd, Kliment, Angelár, Naum a Sáva s ochránci na koních i prostými lidmi jdoucími pěšky s nimi přišli až na naše Hradisko.

¹⁸ In: Vepřek, Miroslav (2013): *Cyrlometodějský literární a jazykový odkaz*. In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2013, 10. Ročník, číslo 5, s.: 15.

¹⁹ Bůh Bohů. In: http://necyklopedie.wikia.com/wiki/Pohansk%C3%A1_bo%C5%BEstva_Slovan%C5%AF

²⁰ Bohyně úrody. Tamtéž.

²¹ Bůh bouře, úrody a Bůh Slovanů. Tamtéž.

²² Bůh temnot: Tamtéž.

²³ Bůh světla a dobra: Tamtéž.

²⁴ Bůh hospodářství, války a věštby: Tamtéž.

²⁵ Bůh jara a hojnosti: Tamtéž.

²⁶ Bůh ohně a světla: Tamtéž.

²⁷ Bůh mrtvých: Tamtéž.

²⁸ Bohyně smrti a zimy: Tamtéž.

²⁹ Bohyně jara: Tamtéž.

³⁰ Bůh slunce: Tamtéž.

³¹ Je pravděpodobně předobrazem mýtického Přemysla Oráče. In: <http://www.moraviamagna.cz/tabulky/t20orac.htm>

³² Vládci, vojáci, úředníci, obchodníci, řemeslníci, zemědělci, In: Vepřek, Miroslav (2013): *Cyrlometodějský literární a jazykový odkaz*. In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2013, 10. Ročník, číslo 5, s 15.

³³ In: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Sedmipo%C4%8Detn%C3%ADci>

V bezpečí za hradbou našeho hradiště slovem Božím rozdávali klid srdcím obyvatel pevnosti strážící cestu jantaru na hranici mojmírovské říše i lidí z podhradí. I tady všichni nedočkavě hltali každé jejich slovo. Začínali se radovat z přítomnosti jediného Boha. Teď ho mohli vnímat jako

▲ Studánka, kde spočinuli Konstantin a Metoděj se svými žáky na cestě z Podivic a Ondratic do rodící se trhové vsi Pustiměře.

vlastního otce, který je povzbuzuje v nepřízni života mateřským jazykem. Vkládali naději do Metodějova hlasu, když jim povídal, že teď už nejsou sami: „Nyní Bůh i zákon stojí na vaší straně. Je konec bezpráví. Je konec zvěle.“ Brzy se Konstantinova a Metodějova družina i tady začala vydávat do okolí. Kázali v dnešních Hamiltonech v místě, kde se nyní nachází kaplička „Strachotínka“, vydali se do dnešních Podivic a Ondratic, také mezi poli v Prusích u Pustiměře býval drobný pomníček připomínající jejich stopu v krajině. Vracívali se sem

na hradiště do bezpečí jeho hradeb. Cestou mezi Zelenou Horou a Podivicemi kázali v místě, kde se dnes říká „U škaredého dubu“. Na Réhni se zastavili u studánky, která „oči uzdravuje“.

Posadili se, aby si odpočinuli. Omyli si znavené údy i tváře. I nemocný Konstantin pocítil úlevu. Jako by se v jeho údech rozlévala nová krev. Jakmile nabrali všichni sil, rozhlédli se po kraji a do oka jim padla drobná svatyně ozářená sluncem. Malý zvonek svolával už několik let věřící ke slavnosti slova Božího i tady. Tehdy mlčel.

Sedmipočetníci vstoupili dovnitř kostelíka a malý zvonek se rozezněl po pustiměřských i pruských nivách. Lidé se ve strachu před pasovskými sbíhali k jeho dveřím. Jaké bylo jejich překvapení, když uvnitř našli muže, kteří mluvili jim srozumitelnou řečí. Učili je chválit Boha v mateřském jazyce. Vesničané dychtivě poslouchali každé slovo, aby jim ani hláska neunikla. Ani po mši nechtěli opustit Konstantina a Metoděje. Otázky nebraly konce. Dlouho do noci si povídali o jediném milujícím Bohu. Povídali o útrapách lidí, se kterými se na svých cestách střetávali. Povídali si i o tom, jak jediný Bůh měnil jejich život. Právě tady, v bývalé sluneční svatyni, která náležela největšímu hospodářství rodící se

▲ Možný vzhled soukromé zeměpanské svatyně s narexem v místě, kde se dnes nalézají zbytky románské rotundy.

vesnice, založili narex – církevní školu staroslověnské liturgie. Byla to předsň přistavěná ke vchodu do svatyně, v níž bylo možno v zimním období i zatopit - zpočátku na otevřeném ohništi. Žáci zde mohli i přespávat. Konstantinovi a Metodějovi žáci, kteří s nimi dorazili až sem, učili číst

a psát i tady nové žáky z blízkého i vzdálenějšího okolí hlaholicí³⁴ ve staroslověnském jazyce³⁵, aby i oni byli schopni mezi svými šířit Slovo Boží.

Hned v následujícím roce³⁶ se Konstantin a Metoděj i se svými žáky vydali k papeži, aby uznal nejen jejich staroslověnskou liturgii, ale také aby jako jím vysvěcení kněží mohli na Velké Moravě působit, tak jako pasovští. Kníže Rostislav jim věnoval na cestu 200 otroků, ale Konstantin s Metodějem jim věnoval svobodu. Cestou do Říma šířili úspěšně svoje učení i v zemi Kocelově³⁷. Sláva soluňských bratří předcházela jejich kroky. V Benátkách výpravě přišel v ústrety i sám papež Hadrián II., který je přijal s nejvyššími poctami jako krále. Oslabený Konstantin s Metodějem před ním zaníceně hájili staroslověnský jazyk, staroslověnskou liturgii i slovanský národ. Hadrián II. uznal jejich argumenty a staroslověnskou liturgii schválil a podpořil. Nemocný Konstantin vstoupil do jednoho z řeckých klášterů, vysvěcen byl koncem roku 868 a přijal jméno Cyril. Po několika týdnech na začátku roku 869 však zemřel.³⁸ Metoděj s žáky u papežského stolce pobýval několik dalších měsíců. Byl vysvěcen misijním biskupem pro Moravu, Nitransko, Panonii a Smyrnju s právem světit kněze staroslověnské liturgie.³⁹

Metoděj nejprve nějaký čas budoval staroslověnskou církevní hierarchii v Panonii a Nitranském knížectví, které spravoval Rostislavův synovec Svatopluk, jenž se tak stal jeho spoluvládce. Brzy však začal Svatopluk splétat pavučinu intrik, aby mohl z knížecího stolce napořád odstranit svého dobrodince. Neváhal se proti němu spojit s úhlavním moravským nepřítelem Karlomannem.⁴⁰ Rostislav se o jeho záměru včas dozvěděl a nachystal léčku, ale synovcovi zvědové byli všímaví, a tak Svatopluk zasáhl dříve, než Rostislavovi muži. Rostislav byl zajat, předán Karlomannovi a odvezen do Bavor. „Soudem Franků, Bavorů i Slovanů“⁴¹ byl po

▲ Konstantin – Cyril – jako řeholník a Metoděj – jako misijní biskup pro Moravu, Nitransko, Panonii a Smyrnju - kolorovaný reliéf na nádobě - foto: František Kotala.

³⁴ Hlaholice je i z dnešního hlediska moderním písmem, vytvořeným podle zásady: každá hláska má svůj znak (každý fonem má svůj grafém). Cyrilice byla vytvořena v Bulharsku na konci 9. století. In: Vepřek, Miroslav (2013): *Cyrlometodějský literární a jazykový odkaz* In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2013, 10. Ročník, číslo 5, s.: 15.

³⁵ Jazyk, kterým v té době mluvili, Moravané se nazýval slovanským (praslovanština), teprve v nové době je staroslověňština, která se od něj příliš nelišila, vnímána jako zvláštní jazyk. Tamtéž: s.: 14.

³⁶ V roce 868.... In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

³⁷ Blatenské knížectví (Panonie) – Kocel (původním jménem Gozil) byl synem Pribinovým.

³⁸ 14. února 869. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

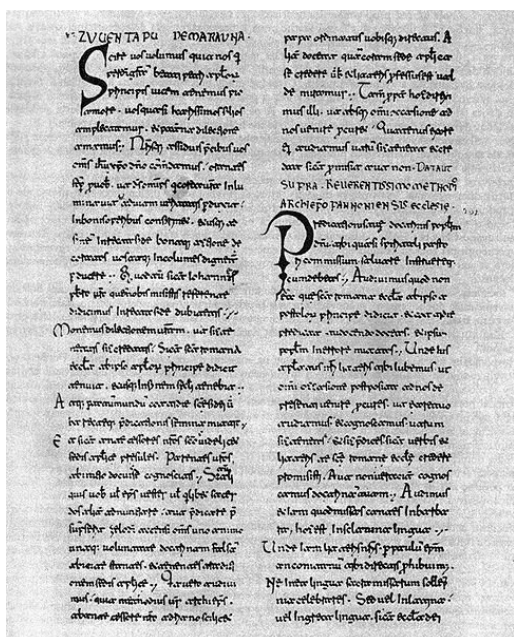
³⁹ Roku 869. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

⁴⁰ V roce 870 se ale Svatopluk spojil s východofranskou říší proti Rostislavovi a své nitranské knížectví svěřil pod ochranu Ludvíku Němci. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Ludv%C3%ADk_II._N%C4%9Bmec

⁴¹ Podle *Annales Fuldenses*.... In: moraviamagna.cz/kroniky/k_re890.htm

několika měsících nejistoty v nehostinném vězení odsouzen na smrt. Později Ludvík II. Němec ortel soudu změnil a nepoddajného Rostislava nechal oslepit.⁴² Ten pak dožil svá léta v klášteře⁴³ na neznámém místě někde na východě Východofrancké říše⁴⁴. V této době, kdy zesílil útlak východofranckých, se Metoděj s žáky vracel ve své nově vytvořené arcidiecézi po několika měsících z Kocelovy země na stále neklidnou Velkou Moravu s papežskou bulou, v níž bylo řečeno, že jemu svěřená území náležejí pod správu papežského stolce, aby pokračoval v práci, kterou zde spolu s bratrem započali. Tehdy byl pozván na církevní synod do východofrancké říše, byl zajat a Ludvík II. Němec ho odsoudil na smrt, na níž ho nechal čekat v otevřené díře shora zavřené mříží⁴⁵.

Svatopluk se ale vděku nedočkal⁴⁶, byl také zajat a obviněn ze zrady. Ubránil se a nakonec byl Karlomannem vyslán, aby na hrotu jeho vojska potlačil povstání Moravanů v čele se Slavomírem. Svatopluk se však obrátil proti svému zrádnému chleboďárci. Byl zdatným

vyjednavacem a válečníkem. Svými činy Moravany přesvědčil o svém úmyslu bránit jejich zemi před všemi nepřáteli a hlavně východofranckým Karlomannem. Ukázalo se, že je šikovným vojevůdcem, jenž území Moravy stále rozšiřoval.

Po dvou a půl letech byl i Metoděj osvobozen zásahem papeže Jana VIII., jenž ho vrátil do čela slovanské diecéze⁴⁷, aby mohl pokračovat ve své práci.

Pro bojem vyčerpanou Velkou Moravu Svatopluk vyjednal s Franckou říší mír⁴⁸. Jan z Benátek, Svatoplukův důvěrník, ale při zdoluhavých jednáních obvinil Metoděje z kacířství. V Římě však Metoděj znovu

▲ Bula Industriæ tuæ.

ubránil nejen samotný jazyk, ale i staroslověnskou liturgii, i když podle buly Industriæ tuæ⁴⁹ musela být epištola a evangelium nejprve čteny v latině. Svatoplukův oblíbenec Wiching, kterého na jeho přání jmenoval Metoděj biskupem Nitranského knížectví, se však znovu a znovu svého arcibiskupa snažil u papeže podvodně očernit. Jan VIII. ale Metoděje ve funkci potvrdil.

Několik dalších let budoval Metoděj svou diecézi, když byzantský císař Basilej vyslovil

⁴² Fuldské letopisy: České země od příchodu Slovanů po Velkou Moravu II. In: moraviamagna.cz/kroniky/k_re890.htm

⁴³ Pravoslavná církev v českých zemích a na Slovensku svatořečila sv. knížete Rostislava, jakožto iniciátora cyrilometodějské misie, v roce 1994, a ke kanonizačnímu aktu se připojily i ostatní světové pravoslavné církve.

⁴⁴ Snad v klášteře sv. Jírmáma v Řezně. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

⁴⁵ Patrně do Ellwangu. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

⁴⁶ Ludvík Němec světil správu nad slovanským státem franským markrabím Vilémovi a Engelšalkovi. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

⁴⁷ Roku 873. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

⁴⁸ Roku 874. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

⁴⁹ Bula Industriæ tuæ. In: spcp.prf.cuni.cz/dokument/industr.htm

přání soluňské bratry vidět.⁵⁰ Metoděj ho vyslyšel a vydal se k němu. Na byzantském dvoře byl císařem slavnostně přivítán. Však nepřišel s prázdnou. Přinesl Basilejovi opisy slovanských liturgických knih⁵¹, jež se staly základem východního pravoslaví.

Po návratu na Moravu se Metoděj snažil pokračovat v práci pro své věřící, ale musel překonávat stále více protivenství. V té době na papežský stolec nastoupil Hadrián II., který nebyl novotám nakloněný a vyšel Wichingovi, který ho v Římě informoval o Metodějově činnosti v diecézi po svém, v jeho snaze odstranit nepohodlného arcibiskupa, vstříc.

Metoděj v té době dokončil překlady hlavních liturgických knih. Předpověděl svou smrt a ulehl na lože. Svým nástupcem jmenoval Gorazda⁵² a do tří dnů zemřel.⁵³ Wiching už Metoděje na Moravě nezastihl. Nechal proto uvěznit novou hlavu staroslověnské liturgie Gorazda. Zda byl odsouzen či ne dnes už nevíme. Na jeho místo byl podle vlastních slov jmenován papežem Štěpánem V. právě Wiching, který žáky Metodějovy nelidsky pronásledoval. Na dvě stovky staroslověnsky vzdělaných kněží a mnichů bylo vyvedeno v okovech obchodníků s otroky ze země⁵⁴, protože se odmítli podřídit papežovu usnesení. Nemohli zradit dílo a odkaz svých učitelů. V té neklidné době se ztratily i Metodějovy ostatky. Jeho hrob neodolal řádění nepřátel nebo ho snad věrní žáci ukryli na bezpečném místě, které se dosud nepodařilo najít.

Někteří z žáků našli útočiště v Čechách, v Polsku a v Bulharsku. Do chudých chaloupek na Moravě se tajně vraceli staří slovanští Bohové. Dažbog se skrytě vrátil i do domovů drobných zemědělců a řemeslníků v pod naším hradištěm na Hradisku u Zelené Hory. Plamen slovanské vzdělanosti a kultury, nedávno na Velké Moravě rozdmýchaný, skoro uhasl.

Na pustiměřském hradišti u Zelené Hory se život nezastavil ani v dalších desetiletích, kdy se Maďarské hordy proháněly Moravskými nížinami. Lidem na Hradisku ani v jeho podhradí neublížily ani náhlé záplavy, které byly zhoubou pro velkomoravská sídla v deltě Dyje a Moravy, v době, kdy zde bylo o něco tepleji než dnes.

Na našem Hradisku a jeho okolí naši předkové žili, pracovali a chránili Jantarovou stezku i tehdy, kdy jsou naše dějiny plné bílých míst – v temném 10. století.

Odkazu moravské mise Konstantina a Metoděje si vážili i přemyslovští vládcí, kteří uznávali důležitost Velkomoravské říše pro vznik vlastní vládnoucí

Dynastie. Mýtycký Přemysl Oráč bývá i dnes spojován s knížetem Rostislavem, na jehož

⁵⁰ Nevěděl v té době, že Konstantin – Cyril je již několik let mrtev. In: Vepřek Miroslav (2013) *Cyrlometodějský literární a jazykový odkaz*. In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2013, 10. Ročník, číslo 5.

⁵¹ Roku 882 zanechal opisy slovanských bohoslužebných knih, které byly využity při dalších misijních cestách do Bulharska a na Rus. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyrl_a_Metod%C4%9Bj

⁵² Proglas: "*Když naučil své učedníky pravé víře a předpověděl svou smrt tři dny předem, zesnul smířen v Pánu. Leží pak ve velkém chrámu moravském po levé straně ve stěně za oltářem svatě bohorodičky*". In: http://www.moraviamagna.cz/texty/t_progla.htm

⁵³ Krátce na to „šestého dne měsíce dubna ve třetí indikci, roku šestitisícího třístého devadesátého třetího od stvoření světa“ (dle nového kalendáře 6. dubna 885) zemřel ve věku 72 let. In:

http://www.moraviamagna.cz/texty/t_zm_k05.htm

⁵⁴ Pludek, Alexej (1979): Český král Karel, Panorama Praha, II. vydání, ss.: 61 a 69.

přání byli solušní bratři pozváni na naše území. Odkaz Konstantina a Metoděje připomíná i nejvýznamnější z vládců české a moravské země Karel IV. Řadí je mezi nejdůležitější české světce spolu se sv. Václavem, Vojtěchem a Prokopem.

Až do konce 19. století byl užíván pro oba bratry v našich zemích český překlad jejich jmen. Konstantin – Cyril šel dějinami jako Crha a Metoděj podle mylného určení základu jeho jména – Methus – strach – jako Strachota. Teprve papež Lev XIII. okružním listem „Grande munus“ z 30. září 1880 vyzdvihl zásluhy obou bratří a rozšířil jejich svátek na celou římskokatolickou církev.⁵⁵ V druhé polovině 20. století Jan Pavel II. dovršil zhodnocení významu Konstantina a Metoděje a oba bratry spolu se sv. Benediktem jmenoval hlavními patrony Evropy.

Je nám ctí, že můžeme i v našem kraji chodit po stopách tak významných učitelů, kteří vnímali hodnotu slovanského lidu a pomáhali mu zařadit se mezi nejvýznamnější evropské národy s vyspělými jazyky již v raném středověku, i přestože plody jejich práce sklízeli převážně Slované za našimi hranicemi.“ tak pravil stařeček Pusta.⁵⁶

Pověst o Konstantinovi a Metodějovi v Pustiměři doplněnou historickými daty zpracovala

Mgr. Anna Hrozová

Použitá literatura:

Bohuš, Marek (2013): *Glosa: Bratři mnoha jmen*, In: Krok 2/2013 ss.: 2-3.

Mencl, Václav (1957): *Románská Pustiměř*, In: Zprávy Okresního vlastivědného musea ve Vyškově č.: 4, leden, Vyškov, s.: 1-5.

Neumann, Lukáš (2013): *S Miroslavem Pojslem o cyrilometodějské tradici a úctě*, Krok 2/2013, ss.: 4 – 9.

Pludek, Alexej (1979): *Český král Karel*, Panorama Praha, II. vydání, ss.: 60 a 69.

Vepřek, Miroslav (2013) *Cyrilometodějský literární a jazykový odkaz*. In: Krok, Kulturní revue Olomouckého kraje 2/2013, 10. Ročník, ss.: 14 – 17.

Internetové zdroje:

„*Janovi, vznešenému vladaři římského stolce*“:

http://www.moraviamagna.cz/dokumenty/d_stizny.htm

257. Lev XIII. . In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Lev_XIII,

<http://www.cirkevnihistorie.estranky.cz/clanky/seznam-papezu-v.-251.---267.---1775---2013.html>

Bula Industriae tuae: spcp.prf.cuni.cz/dokument/industr.htm

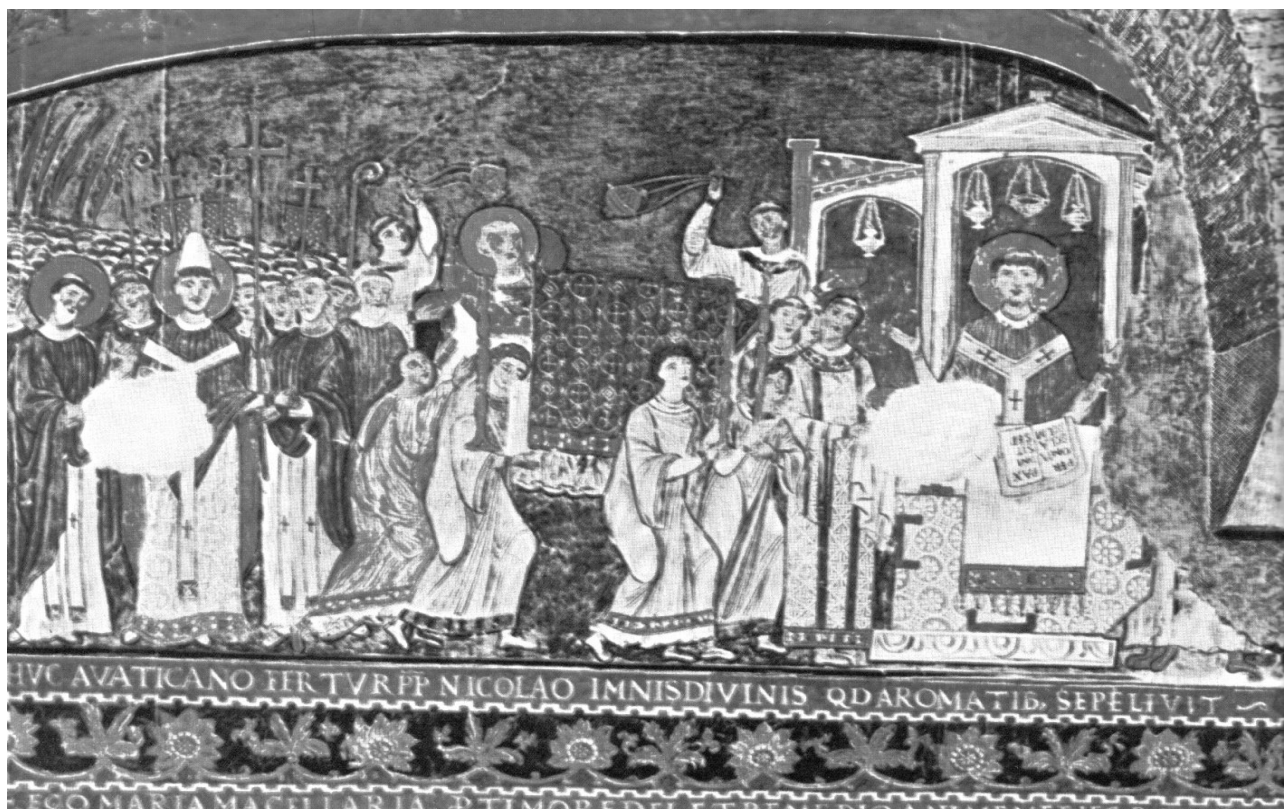
⁵⁵ In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyril_a_Metod%C4%9Bj

⁵⁶ Páni z Horky (někdy též z Horek - Horečtí z Horky - de Horka - de Monte) jsou jedna z nejstarších moravských erbovních rodin, připomínaných už od 13. století. Roku 1641 byli Horečtí z Horky povýšeni do panského stavu a 11. prosince 1653 vzati mezi jeho starožitné rody. Pustimír z Horky - bratr Sudimíra, založil Pustiměř u Vyškova. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/P%C3%A1ni_z_Horky

Cyryl a Metoděj. In: http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Cyryl_a_Metoděj&oldid=10205515
 Cyryl a Metoděj. In: http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Industriae_tuae&oldid=9856829
 Cyryl a Metoděj. In: http://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Vyškovská_brána&oldid=9740728
 Grande munus. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Cyryl_a_Metoděj
 Granum. In: http://www.moraviamagna.cz/kroniky/k_gr_886.htm
 Chvalořeč o svatém Cyrylu a Metoději, Překlad Vašica, Josef (1966). In: <http://www.e-stredovek.cz/autori.php>
 Chvalořeč o svatém Cyrylu, učiteli slovanského národa sv. Klimenta Ochridského. In: http://www.moraviamagna.cz/legendy/l_chva_c.htm
 Igumen. In: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Igumen>; <http://leccos.com/index.php/clanky/igumen>
 Konstantin a Metoděj na Moravě (863–885), Tekla (2016): <http://www.e-stredovek.cz/autori.php?kto=aut&cislo=8>
 Kronikářské záznamy, které se vztahují k historii Velké Moravy a počátkům českého „přemyslovského“ státu – první králové. In: http://www.moraviamagna.cz/kroniky/Ludvik_II._Nemec
 Ludvík II. Němec. In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Ludvik_II._Nemec
 Proglas. In: http://www.moraviamagna.cz/texty/t_progla.htm
 Velkomoravští králové, Rostislav a Svatopluk v písemných pramenech. In: <http://www.moraviamagna.cz/tabulky/t19pram.htm>
 Křesťanský král-oráč a byzantská misie. In: <http://www.moraviamagna.cz/tabulky/t20orac.htm>
 Život sv. Metoděje, arcibiskupa moravského. In: http://www.moraviamagna.cz/texty/t_zm_k05.htm
 Život sv. Metoděje. In: http://www.moraviamagna.cz/legendy/l_zm_1.htm
 Život sv. Konstantina-Cyryla. In: http://www.moraviamagna.cz/legendy/l_zk01.htm
 Páni z Horky, In: http://cs.wikipedia.org/wiki/Páni_z_Horky

Kroniky:

Janského kronika Pustiměře a kronika vesnice Podivice

▲ Konstantin a Metoděj na audienci u papeže Hadriána II. v Římě, předávají mu ostatky sv. Klimenta.

SKAUTING

▲ Robert Baden-Powell.

Skauting je celosvětové hnutí, jehož cílem je výchova a sebevýchova dětí a mladých lidí. Jeho členové se nazývají *skauti*. *Junák – svaz skautů a skautek ČR*, je největší českou skautskou organizací, s počtem překračujícím 46 tisíc členů. Skauting vznikl v roce **1907** v Anglii na základě myšlenek zakladatele **Roberta Baden-Powella**. Skauting se postupně šířil do dalších států a byl také ovlivňován dalšími osobnostmi (např. *Ernestem Thompsonem Setonem* ve Spojených státech).

Skauti se po celém světě zdraví zdviženou pravou rukou k rameni se vztyčenými třemi prsty, u světlušek a vlčat se vztyčují jen prsty dva. U starších skautů tři prsty znamenají tři body *skautského slibu* a u všech věkových kategorií přitom palec překrývá malíček, což symbolizuje ochranu slabšího silnějším. Spojením palce a malíčku vzniká kruh, který představuje přátelství *skautů a skautek celého světa*.

Český Skauting

Zakladatelem *českého skautingu*, který v roce 2012 slavil *100 let od svého vzniku*, byl středoškolský profesor a první starosta skautské organizace **Antonín Benjamin Svojsík**. S prvními pokusy o skauting začal v roce **1911**. Inspirací mu byla práce R. Baden-Powella, ale značný vliv na utváření českého skautingu měl i americký přírodovědec E. T. Seton. Český skauting byl tedy od počátku poněkud odlišný od anglického, neboť kladl větší důraz na pobyt v přírodě. Naopak menší důraz byl kladen na původní křesťanské základy skautingu. To se také promítlo do poněkud odlišného českého znění skautského slibu.

▲ A. B. Svojsík.

Již před první světovou válkou doporučoval mládeži Baden-Powellovy práce a skauting také profesor *Tomáš Garrigue Masaryk*, pozdější prezident, jako činnost novou a všeobecně prospěšnou.

Významným skautským svátkem je „*Den v krojích*“, který skauti slaví 24. dubna. V tento den má svátek Jiří, tedy svatý Jiří-patron všech skautů. Na den v krojích všichni skauti po celý den nosí kroj.

Jaroslav Foglar byl český spisovatel literatury pro mládež, významná osobnost českého skautského hnutí. Pod svou skautskou přezdívkou **Jestřáb** vedl po značnou část svého života chlapecký oddíl, *Pražskou Dvojku*. Jeho nejčastější díla byla většinou ze skautského prostředí.

Skautský kroj

Skautský kroj se skládá z: **skautské lilie** (fialová nášivka nalevo), **domovenky** (u nás Vyškov, napravo), **číslo oddílu** (napravo pod domovenkou), **skautské píšťalky** (zelená šňůrka na konci je píšťalka), **slibový odznak** (napravo zlatá lilie, slib skautů), **šátku** (skautský hnědý nebo vlčácký a světluškovský žlutý) a případně z **odborky** (tři bílé tesáky na šátku).

Turbánek a šátek

Kožený turbánek se používá k šátku.

Michal Zorek
8. ročník ZŠ a MŠ Pustiměř

HOSTÉ, KTERÍ NÁM PŘINESLI PĚKNÉ CHVÍLE

V pátek 18. října nás navštívila Lenka Filipová, zpěvačka a sólistka ve hře na kytaru a její hosté. S Jindřichem Konířem a jeho elektronickými varhanami předvedli pestrou škálu hudebních stylů od vážné hudby po známé písničky Lenky Filipové. Druhým byl Sean Barry, jenž několik skladeb obohatil hrou na irskou harfu a harmoniku. Jindřich Koníř nám předvedl sólově na elektronické varhany vynikající

▲ Lenka Filipová.

Šavlový tanec z opery Gajané Arama Chačaturjana. Přejásný koncert umocnila Lenka Filipová příjemným setkáním nad jejími fotografiemi.

▲ Jan Sarkander v podání zdouneckých ochotníků, Jaruška je druhá zprava.

V neděli 10. listopadu jsme viděli v podání ochotnického divadelního souboru ze Zdounek, který u nás vystupoval poprvé, představení Jan Sarkander.

Připomněli jsme si nelehké období bojů křesťanských konfesí v naší zemi v době stavovského povstání na počátku 17. století, zpracovanou podle románu F. S. Kováře "Proti proudu". Jednou z postav zdouneckého souboru je i absolventka naší základní školy, rodačka ze Zelené Hory Jaroslava Zabloudivá - Vašíčková, jíž jsme viděli v roli Judity a která sobě i svým kolegům ušila i kostýmy pro všechny postavy. Bylo to velice pěkné zpracování tématu.

A v sobotu 23. listopadu jsme zhlédli velice zdařilou inscenaci pohádky Mrazík v podání divadelního souboru Apollo, který zde předvedl už své čtvrté představení. Hra byla plná humoru a sršela akcí. Pobavila stejně jako v minulých letech všechny přítomné.

Ve čtvrtek 19. 12. 2013 nám potřetí připomenou svoje umění členové dechové kapely Vlado Kumpana.

Mgr. Anna Hrozová

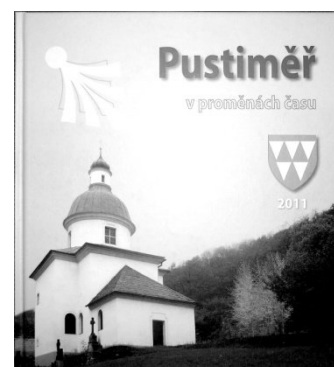

▲ Divadelní soubor Apollo.

VÍCE O PUSTIMĚŘI

Na obecním úřadě je možné si i nyní koupit Atlas Pustiměře z července 2013, vydaný na žádost Obce Pustiměř. Je vodítkem pro návštěvníky nebo zájemce z řad spoluobčanů, kde hledat umístění domů podle čísel popisných i současných a také některých zaniklých historických artefaktů na území obce. Jedná se o upravené výřezy mapy generované programem KEN, vlastněným Obcí Pustiměř. Atlas obsahuje i rejstřík čísel popisných domů, jmenný rejstřík občanské vybavenosti vesnice a rejstřík čísel, která označují jednotlivé historické artefakty, doplněné jejich stručným popisem.

Více se můžete dozvědět v publikaci "Pustiměř v proměnách času", která byla vydána před dvěma lety. Obě tiskoviny si můžete zakoupit na místním obecním úřadě.

Nepřesnosti vzniklé v průběhu zpracovávání materiálů a dodatečně zjištěné informace o popisovaných skutečnostech jsou průběžně aktualizovány na internetových stránkách Obecní knihovny v Pustiměři: <http://www.zahrady-cz.com/erata.htm>

▲ Autogramiáda Lenky Filipové po jejím koncertním vystoupení v místní Sokolovně, 18. 10. 2013.

▲ Den kouzel ZŠ a MŠ Pustiměř - výstava prací žáků, 18. 10. 2013.

